Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 790
Marţi 21 noiembrie 1961

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

Convocarea unei consfătuiri pe ţară a ţăranilor colectivişti

Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, în şedinţa din 17 noiembrie a. c., a hotărît să convoace în a doua jumătate a lunii decembrie 1961 o consfătuire pe ţară a ţăranilor colectivişti.

Consfătuirea va examina mersul realizării hotărîrilor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind colectivizarea agriculturii, întărirea economică-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, sporirea producţiei vegetale şi animale.

Delegaţii vor fi desemnaţi de consfătuirile raionale ale colectiviştilor, ce se vor ţine între 1—15 decembrie a. c.

La consfătuirea pe ţară a colectiviştilor vor lua parte, de asemenea, lucrători din staţiuni de maşini şi tractoare, gospodării agricole de stat, oameni de ştiinţă, ingineri şi tehnicieni, activişti de partid şi de stat.

Posibilităţi însemnate de ridicare a fertilităţii solurilor din Oltenia

Prof. I. MAXIM
Institutul Agronomic „T. Vladimirescu"-Craiova

Relieful variat al Olteniei, care se întinde din cîmpia Dunării pînă la crestele munţilor Parîng, imprimă acestei regiuni condiţii de climă şi sol foarte variate, care oferă un mediu deosebit de favorabil cultivării unui mare număr de plante şi dezvoltării multilaterale a agriculturii.

Solurile regiunii Oltenia pot fi împărţite în două grupe mari: solurile de cîmpie şi dealuri joase şi cele de munte şi dealuri înalte. Grupa solurilor de cîmpie şi dealuri joase cuprinde suprafaţa cea mai mare a regiunii şi este formată din solurile zonale pe care se cultivă plantele agricole de cultură mare şi, în parte, plante horticole. În această grupă se cuprind, pornind de la cîmpia Dunării spre dealurile subcarpatice, solurile de cernoziom şocolatiu, cernoziom levigat, solurile brun roşcate şi brune de pădure (tipice şi podzolite) şi podzolurile secundare.

De asemenea, trebuie amintit că în regiunea Oltenia există o importantă suprafaţă de terenuri nisipoase şi nisipuri zburătoare care au nevoie de lucrări deosebite în vederea măririi rodniciei lor.

Grupa solurilor de munte şi dealuri înalte care cuprinde o suprafaţă mai mică decît grupa precedentă este reprezentată prin solurile brune montane, brune acide montane şi solurile podzolice montane ocupate în cea mai mare parte de păduri. Deasupra lor se întind şi mai spre nord solurile de pajişti subalpine şi alpine pe care se dezvoltă o puternică bază furajeră folosită de crescătorii de vite din această parte a regiunii.

Pentru cultivarea raţională a acestor soluri atît de variate se impune aplicarea unei agrotehnici diferenţiate, atît în ce priveşte lucrările de pregătire a terenului şi întreţinere a culturilor, cît şi modul de aplicare a îngrăşămintelor.

În Raportul prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat că „printre măsurile care sporesc fertilitatea solului, o deosebită atenţie trebuie acordată folosirii pe scară din ce în ce mai mare a îngrăşămintelor".

Pentru solurile regiunii Oltenia, [illegible] de exploatarea lor rapace din trecut, îngrăşămintele organice şi minerale prezintă o importanţă cu totul deosebită. Experienţele făcute la staţiunile de cercetări din regiune, cît şi rezultatele obţinute în diferitele gospodării agricole de stat şi colective, au demonstrat că prin aplicarea îngrăşămintelor se pot asigura sporuri de producţie la grîu şi porumb variind între 40—70 la sută, faţă de terenul neîngrăşat.

Gunoiul de grajd poate fi folosit cu bune rezultate mai ales la plantele prăşitoare cum sînt: porumbul, cartoful şi floarea-soarelui. Toate culturile îngrăşate cu gunoi de grajd, dar mai ales porumbul, constituie o excelentă plantă premergătoare pentru grîu, care foloseşte foarte bine terenul îngrăşat cu un an înainte. Gunoiul de grajd în regiunea Oltenia este indicat şi pentru alte culturi ca, de exemplu: porumbul furajer, iarba de Sudan, sorgul, diferite legume şi, în general, pentru toate culturile care produc masă verde în mare cantitate.

Cerealele, care, după cum se ştie, folosesc bine gunoiul în al doilea an de la îngrăşare, suportă şi îngrăşarea directă dacă gunoiul se dă în cantităţi moderate. Mai ales pe solurile podzolice, cu fertilitate mai mică, grîul şi păioasele, în general, sînt recunoscătoare îngrăşării directe cu gunoi.

În ceea ce priveşte modul de aplicare a gunoiului de grajd, se ştie că pe solurile din regiunile mai umede, cum sînt cele de pădure şi podzolurile din regiunea Oltenia, el trebuie dat în cantităţi mai mari, 20—40 tone la ha, şi îngropat la adîncime mai mică, de aproximativ 10 cm. Pe solurile de cernoziom din partea sudică a regiunii este recomandabil ca gunoiul de grajd să fie dat în cantităţi mai mici (15—20 tone/ha) şi îngropat la circa 30 cm adîncime.

În toate cazurile este foarte important ca gunoiul de grajd să fie îngropat imediat după împrăştiere. Experienţele au dovedit că în varianta în care bălegarul a fost îngropat în sol după 24 ore de la împrăştiere, producţia a fost cu 6 la sută mai mică decît atunci cînd gunoiul a fost introdus în sol imediat după împrăştiere; în cazul gunoiului de grajd îngropat după 4 zile, producţia a scăzut cu 14 la sută.

Recomandăm cultivatorilor din regiunea noastră ca acum pe timpul toamnei cît şi în iarnă (dacă timpul va permite) să transporte la cîmp cantităţi cît mai mari de gunoi de grajd pe care să le încorporeze imediat în sol o dată cu arătura. Se impune să se dea mare atenţie îndeosebi fertilizării terenurilor unde urmează să se obţină în anul viitor în cultură neirigată o producţie medie de 5.000 kg porumb boabe la hectar.

Pe nisipurile din Republica Populară Ungară se foloseşte de curînd metoda de îngropare a bălegarului la 40—60 cm adîncime. În felul acesta, îngrăşămîntul se descompune mai greu şi eliberează treptat elementele nutritive de care au nevoie plantele. El păstrează totodată la dispoziţia rădăcinilor o mare parte din umiditatea din sol. Această metodă a dat bune rezultate şi pe nisipurile din sudul Olteniei, în cîmpul de experienţe de la Tîmbureşti, raionul Segarcea.

Dintre îngrăşămintele chimice, atenţia cea mai mare trebuie acordată celor cu bază de azot, care aplicate atît singure, cît şi împreună cu celelalte îngrăşăminte, dau sporuri mari de recoltă. Azotatul de amoniu are marele avantaj că poate fi folosit atît ca îngrăşămînt de bază, îngropat o dată cu arătura, cît şi ca îngrăşămînt fazial, dat plantelor în timpul perioadei de vegetaţie. Îngrăşămintele fosfatice folosite singure dau, în general, sporuri mici de recoltă. De aceea recomandăm ca ele să fie aplicate împreună cu cele azotate.

Nevoia pentru îngrăşămintele potasice se resimte în mică măsură pe solurile din regiunea Oltenia. Totuşi pe unele soluri podzolice, la cultura sfeclei de zahăr, ele devin economice şi trebuie aplicate în mod diferenţiat, potrivit condiţiilor specifice unităţii respective.

Efectul prelungit la culturile anului următor se resimte şi la îngrăşămintele chimice, mai ales după aplicarea în doze mai mari a azotatului de amoniu şi a superfosfatului date împreună. Sporuri mari de recolte au fost obţinute mai ales atunci cînd gunoiul de grajd a fost îngropat în sol împreună cu îngrăşămintele chimice azotate şi fosfatice.

Efectul îngrăşămintelor pe diferite soluri ca şi modul de aplicare a acestora se desprind din cîteva rezultate obţinute în regiunile Oltenia şi Argeş, care au condiţii asemănătoare de sol şi de climă. Astfel, la Staţiunea experimentală Şimnic-Craiova, a fost realizat în anul 1960, pe un sol brun roşcat de pădure un spor de 612 kg porumb boabe la ha prin aplicarea a 40 tone gunoi de grajd la ha. Dînd aceluiaşi sol numai 20 tone gunoi de grajd la ha, însă în amestec cu 200 kg azotat de amoniu şi 300 kg superfosfat la ha, sporul de re-

(Continuare în pag. 4-a)

Îngrăşăminte şi arături pe suprafeţe cît mai mari

Din datele centralizate ale Ministerului Agriculturii reiese că pînă acum arăturile adînci de toamnă pentru însămînţările de primăvară au fost realizate în procent de 65 la sută faţă de plan. În regiunile Bucureşti, Dobrogea şi Crişana, organele agricole de la raioane şi comune precum şi conducerile unităţilor agricole socialiste s-au preocupat cu mai mult simţ de răspundere de executarea acestei importante lucrări, astfel încît realizările obţinute aici pot fi considerate bune. În regiunea Bucureşti, de exemplu, arăturile adînci au fost executate pînă acum în procent de 77 la sută — gospodăriile de stat de aici realizînd chiar 80 la sută din plan.

Numeroase ştiri sosite din întreaga ţară confirmă că în majoritatea unităţilor agricole socialiste există o temeinică preocupare pentru executarea la vreme a arăturilor şi încorporarea în sol a unor cantităţi cît mai mari de îngrăşăminte organice şi minerale. La gospodăria agricolă de stat Galicea, regiunea Argeş, arăturile adînci au fost terminate pe cele 350 ha prevăzute; la gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din comuna Plopu, regiunea Galaţi, cele 2 brigăzi de tractoare de la S.M.T. Ianca, conduse de comuniştii Tudorache Oţelea şi Dumitru Ştefănescu au executat arături adînci pe aproape 1.200 ha din cele 1.400 ha planificate.

Multă atenţie se acordă în unele raioane ca Rupea, Sighişoara, Mediaş şi Sibiu şi fertilizării solului. De altfel în regiunea Braşov s-au transportat şi încorporat în sol o dată cu arăturile adînci în toamna acestui an, 800.000 de tone de gunoi de grajd.

Din păcate trebuie subliniat că nu peste tot locul arăturilor adînci li se acordă aceeaşi atenţie. În regiunea Cluj, de pildă, aceste lucrări au fost făcute abia în procent de 43 la sută, iar în regiunile Maramureş şi Hunedoara cîte 57 la sută.

În general, se poate spune că volumul de 260.000 de ha de arături adînci executat în cursul săptămînii trecute este foarte mic în comparaţie cu posibilităţile existente. Rezultate nesatisfăcătoare au fost înregistrate la efectuarea ogoarelor de toamnă şi în gospodăriile de stat, mai ales în cele din regiunile Iaşi, Banat, Mureş-Autonomă Maghiară şi Crişana.

Ploile care au căzut în majoritatea regiunilor ţării în ultimele săptămîni înlesnesc acum executarea arăturilor adînci de toamnă în foarte bune condiţii. Pentru ca aceste lucrări să fie neapărat terminate pînă la căderea zăpezii şi venirea îngheţului, colectivele regionale, organele agricole de la raioane şi comune, conducerile unităţilor agricole de stat şi cooperatiste au datoria să ia măsurile tehnico-organizatorice ce se impun în vederea intensificării ritmului acestor lucrări, fără să se neglijeze însă calitatea lor. În acest scop o atenţie deosebită trebuie dată îndrumării şi controlului lucrărilor astfel încît să se execute arături fără coame sau greşuri, iar adîncimea lor să fie cea corespunzătoare. Se impune, de asemenea, să se organizeze lucrul în schimbul al doilea la un număr cît mai mare de tractoare.

O grijă deosebită se impune să fie acordată acum şi transportării unor cantităţi cît mai mari de îngrăşăminte naturale şi chimice pe ogoare şi încorporării lor odată cu arăturile adînci, în primul rînd pe suprafeţele repartizate spre a se obţine în anul viitor 5000 kg porumb boabe la hectar în condiţii de neirigare.

Pentru recolta viitoare

În raionul Turnu Măgurele au fost arate adînc, pînă acum aproape 15.000 ha din cele 24.537 planificate pentru culturile de primăvară.

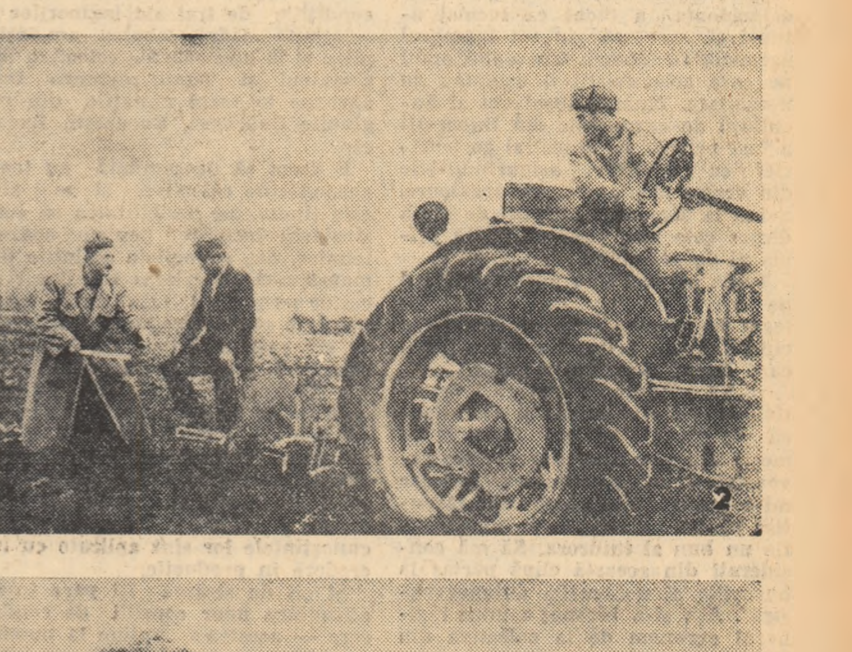
Mai avansate cu arăturile adînci de toamnă sînt gospodăriile colective din comunele Nicolae Bălcescu, Saele şi cartierul Odaia, Turnu Măgurele.

Concomitent cu arăturile adînci au fost încorporate în sol 26.716 tone gunoi de grajd precum şi o însemnată cantitate de îngrăşăminte chimice. Cele mai mari cantităţi de îngrăşăminte le-au aplicat colectiviştii din comunele Liţa, Traian, Seaca şi Putineiu, care pe suprafaţa de 400 ha. au încorporat 8.000 tone gunoi de grajd, iar la gospodăriile colective din comuna Rîioasa pe 200 ha. teren s-au încorporat 50 tone îngrăşăminte chimice.

M. LINCA
corespondent

Pentru 5.000 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată

Pentru anul viitor colectiviştii din comuna Buftea, raionul Răcari, şi-au propus să obţină de pe o suprafaţă de 50 de ha cîte 5.000 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată. Primele măsuri au şi fost luate.

Pe suprafaţa ce va fi însămînţată cu porumb, colectiviştii împrăştie gunoiul de grajd care este îngropat în sol odată cu arătura adîncă (foto 1).

Agronomul gospodăriei, Constantin Blănaru şi şeful brigăzii de tractoare de la S.M.T. Cocioc, Frîncu Ion, măsoară adîncimea arăturii pe terenurile destinate culturii porumbului (foto 2).

Preşedintele gospodăriei colective, Nicolae Dumitrescu cu brigadierul de cîmp Ionescu Nicolae şi Eugen Henke, preşedintele sfatului popular comunal, se sfătuiesc asupra calităţilor hibridului dublu pe care gospodăria va trebui să-l cultive în anul viitor (foto 3).

D. CONSTANTINESCU

Pe drumul belşugului

NOI OGOARE UNITE

Căpruţa este un sat aparţinător comunei Bîrzava. La capătul satului curg domol apele Mureşului. Pe solul aluvionar din luncă, întovărăşiţii au cules în ultimii ani recolte mari, aşa cum nu obţinuseră niciodată, în trecut.

O piatră de hotar însă despărţea tarlalele întovărăşiţilor din Căpruţa de cele ale colectiviştilor din Bîrzava. Şi nu o dată Miclea Ion, întovărăşit din Căpruţa, rămînea locului privind porumbul colectiviştilor, ori grîul. Ba şi la batoza de treier se ducea.

— Mă interesau producţiile colectiviştilor din Bîrzava, la început numai aşa, ca pe un vecin. Dar mi-a dat mult de gîndit faptul că holdele deşi erau alăturate, totuşi culturile lor erau mai viguroase, mai dese, mai mîndre ca ale noastre, ale întovărăşiţilor.

— De bună seamă că recoltele-s mai bune la Bîrzava, la colectivă, îi vorbea el adesea fiului său cel mai mare, Terente Miclea, cînd se întorceau seara de la munca cîmpului. Dar ce, la noi, la Căpruţa, nu putem scoate la fel? Iar după un timp adăuga, adresîndu-se celuilalt fiu:

— Ia fă socoată Gheorghe că eşti mai tare la aritmetică. Cît am cîştiga dacă am putea obţine de pe cele 168 de hectare, pe care le are în prezent întovărăşirea, numai la grîu cu 400 kg în plus la fiecare hectar, cu cît au scos în acest an mai mult, faţă de noi, colectiviştii din Bîrzava?...

Gheorghe îi răspunse fără multă zăbavă:

— 67.200 kg grîu în plus.

— Ia te uită... făcu bătrînul înciudat, cîte vagoane de grîu pierdem!

In familia lui Ion Miclea s-au făcut de multe ori asemenea socoteli şi a încolţit gîndul de a se munci şi la Căpruţa într-un chip nou pămîntul.

Şamota Petru, secretarul organizaţiei de bază din sat, care nutrea de mult asemenea gînduri, s-a sfătuit cu Ion Crişan, preşedintele sfatului popular din Bîrzava, în vederea organizării unei vizite într-o gospodărie agricolă colectivă fruntaşă din raionul Lipova, întrucît la Căpruţa se şi formase comitetul de iniţiativă în scopul creării gospodăriei colective. Vizita aceasta avea ca scop să ajute pe întovărăşiţi de a se convinge de avantajele muncii în gospodăria colectivă.

Vestea că se va face o vizită la gospodăria agricolă colectivă din Chelmac, gospodărie milionară, s-a răspîndit repede în sat. Murariu Ion, Bugariu Ion şi alţii, şi-au îndemnat vecinii să meargă în această ospeţie.

La Chelmac, Petre Drăgoescu, preşedintele colectivei a avut ce să le arate oaspeţilor: sectorul zootehnic cu vaci şi porci de toată frumuseţea, construcţii încăpătoare şi bine luminate, pătulele vîrfuite cu porumb, magaziile noi, încăpătoare, pline cu cereale.

In anii de cînd s-a inaugurat colectiva, uliţele Chelmacului au înflorit şi ele. Colectiviştii au construit numeroase case noi, arătoase, de la care rîd acum muşcatele din fereastră.

Mult i-au plăcut bătrînului Ion Miclea, gospodăria colectivă de aici şi felul cum l-a primit în casa cea nouă colectivistul Berariu Gheorghe, care în trecut slugărea pe la moşierii şi chiaburii din hotarul Chelmacului.

Vizita la gospodăria agricolă colectivă din Chelmac, ca şi întreaga muncă politică desfăşurată în comună, a limpezit multe întrebări şi nedumeriri ale întovărăşiţilor din Căpruţa. Şi ca urmare, duminică, 12 noiembrie, la Căpruţa a luat fiinţă o gospodărie agricolă colectivă. Familia lui Ion Miclea şi-a pus printre cele dintîi semnătura pe cerere. Primul a semnat Ion Miclea, apoi Silvia Miclea soţia, a urmat Terente Miclea în vîrstă de 30 de ani şi soţia sa, apoi Gheorghe, fiul cel mai tînăr cu Minerva soţia lui. Familia lui Ion Miclea este azi familie de colectivişti. Şi ca el au păşit cu încredere în marea familie a colectiviştilor 95 familii de întovărăşiţi din Căpruţa, care au strîns laolaltă 202 hectare pămînt, vite, atelaje şi unelte agricole.

EMILIA CULEA
corespondent

Recolta depinde în foarte mare măsură de noi

Muncind pămîntul din ce în ce mai bine, şi noi colectiviştii din Ciorani, regiunea Ploieşti, am izbutit să mărim an de an producţia de cereale. La porumb, bunăoară, nu mică ne-a fost bucuria în toamna aceasta cînd de pe întreaga suprafaţă cultivată am strîns o recoltă care a întrecut cu 1.800 kg boabe la ha pe cea planificată.

Experienţa căpătată pînă acum ne arată că avem putinţa să sporim şi mai mult producţia la ha. Aşa de pildă, pe o parcelă de 40 ha la brigada condusă de comunistul Onea Ion, producţia realizată a depăşit cu 2.500 kg boabe la ha pe cea planificată. Pămîntul este acelaşi, iar solele de porumb sînt comasate în aceeaşi parte a gospodăriei. Nu se poate spune deci că într-un loc a plouat mai mult şi în altul mai puţin. Cauza principală a diferenţei de producţie rămîne, prin urmare, agrotehnica aplicată. Toate cele 40 de ha despre care este vorba au fost arate adînc la 30 cm, aplicîndu-se o dată cu această lucrare 15—20 tone gunoi de grajd la ha. În primăvară, de îndată ce pămîntul s-a zvîntat, terenul a fost lucrat cu grapa cu colţi reglabili şi apoi de două ori cu discuitorul. Ultima discuire s-a făcut cu o zi înainte de însămînţat. La îndemnul organelor agricole am folosit hibrizii dubli H.D. 408 şi H.D. 306. Semănatul l-am făcut cu maşinile S.M.T.-ului într-un timp cît mai scurt, la temperatura optimă.

După semănat, pentru a înlesni răsărirea bună şi uniformă a plantelor, am executat prima praşilă oarbă cu sapa rotativă. Apoi, cînd porumbul a fost în 2—3 frunze, am efectuat prima praşilă mecanică cu cultivatorul, între rînduri, urmată de praşila manuală pe rînd. O dată cu aceasta am făcut şi răritul, asigurînd, în final, o densitate de 38.000—40.000 plante recoltabile la ha. În total, am dat porumbului pe acest lot 4 praşile mecanice şi 4 manuale.

Trebuie arătat însă că pe restul suprafeţelor cultivate cu porumb n-am folosit gunoi de grajd şi nu am avut peste tot făcute arături adînci de vară sau de toamnă. De asemenea, au fost date mai puţine praşile.

Un rol hotărîtor în obţinerea producţiei arătate, l-au avut lucrările de bună calitate executate de brigada a II-a a S.M.T. Ciorani, condusă de comunistul Vasile Zaharia.

Experienţa anului acesta ne-a arătat că obţinerea unei producţii mari de porumb la ha depinde în cea mai mare măsură de munca noastră, de folosirea pe scară cît mai largă a metodelor înaintate de lucrare a pămîntului. Ne-am convins, de asemenea, că dacă am fi executat pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb lucrările aplicate pe lotul de 40 ha, am fi smuls pămîntului roade şi mai bogate.

De aceea, în adunarea generală în care am discutat despre rezervele pe care le avem în direcţia sporirii producţiei la această cultură, colectiviştii au fost de părere în unanimitate că putem să obţinem în anul viitor de pe întreaga suprafaţă planificată a se cultiva cu porumb, (200 ha), o producţie medie de 5.000 kg boabe la ha în cultură neirigată.

Pentru atingerea acestui important obiectiv, am luat o serie de măsuri chiar după adunarea generală. Astfel, s-au ales terenurile cele mai potrivite, după plante bune premergătoare ca: păioase, mazăre şi borceag, executîndu-se arături adînci pe toată suprafaţa. Pe 49 ha terenul a fost mobilizat pînă la 40 cm cu scormonitorul, restul arîndu-se la adîncimea de 30 cm. Pe o parte din suprafaţă, o dată cu arătura adîncă au fost încorporate în sol importante cantităţi de gunoi de grajd.

În vederea îngrăşării cu cîte 30 tone gunoi de grajd la ha a întregii suprafeţe destinate însămînţării porumbului ne trebuie circa 6.000 tone de îngrăşăminte naturale. Pentru aceasta, afară de cele 2.000 tone de gunoi existente la saivan şi la grajdurile gospodăriei, vom strînge tot gunoiul bine putrezit aflat în curţile colectiviştilor. Îngrăşămintele naturale vor fi transportate acum toamna cît şi pe timpul iernii, în zilele prielnice.

Pentru a fi siguri că vom obţine recolta aşteptată, vom aplica şi îngrăşăminte chimice în mustul zăpezii, cîte 300—400 kg superfosfat şi 150—200 kg azotat de amoniu la ha. În acest scop am şi comandat îngrăşămintele necesare. De asemenea, vom folosi numai sămînţă dublu hibridă.

Vom da mare atenţie şi celorlalte lucrări, începînd cu pregătirea terenului la desprimăvărare, semănatul şi îngrijirea culturii, pînă la cules. Printre altele, ne-am propus să efectuăm patru praşile mecanice şi patru manuale.

Sub îndrumarea organizaţiei de partid, colectiviştii noştri sînt hotărîţi să contribuie cu toate forţele la obţinerea celor 5.000 kg porumb boabe la ha.

MIHAI VASILE
preşedintele gospodăriei colective „Ştefan Gheorghiu" din comuna Ciorani, regiunea Ploieşti

În laboratorul regional pentru controlul seminţelor din Ploieşti se desfăşoară în aceste zile o intensă activitate. Inginera Farcaş Elvira şi tehniciana Gătej Adriana verifică calitatea seminţelor de legume.

Foto: C. DUMITRU

„Săptămîna Internaţională a Apiculturii"

Organizaţia Internaţională a Asociaţiilor crescătorilor de albine, denumită „Apimondia", la care este afiliată şi Asociaţia crescătorilor de albine din R.P.R., organizează în fiecare an, în toate ţările „Săptămîna Internaţională a Apiculturii" potrivit hotărîrii luate de Congresul al XVII-lea de apicultură de la Roma, din anul 1958, la propunerea delegaţiei U.R.S.S.

În anul acesta, sărbătorirea „Săptămînii Internaţionale a Apiculturii" are loc între 19—26 noiembrie; în ţara noastră, ca şi în celelalte ţări, ea va constitui un fericit prilej pentru întîlnirea iubitorilor de albine: muncitori, ţărani, funcţionari, în vederea dezvoltării creşterii albinelor.

În ţara noastră, prin grija partidului şi guvernului, în gospodăriile agricole de stat şi colective a luat fiinţă şi se dezvoltă puternic şi sectorul apicol.

În lumina hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R. şi ale plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, Asociaţia crescătorilor de albine din R.P.R. va depune eforturi sporite pentru dezvoltarea în ritm susţinut a creşterii albinelor.

Mai aproape de nevoile cadrelor tehnice din gospodăriile agricole colective

„Este o datorie de frunte a agronomilor și celorlalte cadre de specialiști ce le sînt repartizate condiții cît mai bune de locuit, de a gospodăriilor colective de a crea amenaja case-laborator pentru efectuarea unor cercetări științifice experimentale, de a asigura cointeresarea materială a specialiștilor în sporirea neîncetată a producției agricole".

(Din Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a. c.).

Am poposit cu cîteva luni în urmă în comuna Văleni din raionul Roman. Primii care m-au întîmpinat au fost colectiviștii. Apoi s-au grăbit să mă întrebe:

— Dumneavoastră sînteți tovarășul agronom? Dar cum ați venit fără bagaje? Bine ați făcut. În afară de cele pentru îmbrăcare nici nu vă trebuiesc altele. Gospodăria va pregătit o cameră mobilată cu tot ce-i trebuie unui om, ca să se simtă bine.

Mă pregăteam să le spun colectiviștilor că nu sînt cel așteptat. Dar coincidența a făcut ca tocmai atunci să sosească în sat inginerul agronom Grădinaru Gheorghe, omul pe care colectiviștii îl așteptau cu nerăbdare. Tînărul absolvent al Facultății de agronomie din București a fost primit de consiliul gospodăriei cu încredere, asigurîndu-i-se din vreme locuința corespunzătoare, avînd la dispoziție condiții de viață dintre cele mai bune încă din prima zi de producție.

Toate acestea l-au mișcat profund pe tînărul inginer, care s-a simțit legat de gospodărie încă din clipa cînd a trecut prima treaptă a scării care ducea la sediul unității.

— Vă mulțumesc, tovarăși colectiviști! Vă mulțumesc și vă asigur că voi munci în așa fel încît să merit din plin încrederea dumneavoastră, grija părintească pe care mi-o arătați. Voi munci din răsputeri pentru ca tot ce am învățat, să fie un bun al tuturora. Să mă considerați din această clipă părtaș la bucuriile și necazurile dumneavoastră". Așa și-a început munca inginerul agronom de la colectiva din Văleni.

În toamna anului trecut, în inventarul gospodăriei agricole colective din comuna Roma, raionul Botoșani, a apărut o fișă nouă. „Casa inginerilor". N-am putut să nu-l întreb pe tov. Bîrliga, președintele gospodăriei, despre activitatea acestei case.

— Întrebați-l pe tov. Movanu Pintilie, inginerul nostru agronom. El poate să vă spună... mai mult.

— Ce e cu casa asta, tovarășe inginer?

Inginerul, binevoitor, m-a condus la noua construcție. Atunci mi-am dat seama că această casă a inginerilor era de fapt o vilă cu două apartamente confortabile, spațioase, înconjurată de flori și pomi fructiferi. Așa arătau locuințele cadrelor tehnice ale gospodăriei colective din Roma. Erau expresia unei înalte aprecieri pe care colectiviștii în frunte cu consiliul de conducere au acordat-o inginerilor, acestor oameni cari îi ajută să făurească belșugul.

Aceeași grijă și preocupare pentru condițiile de trai ale inginerilor și celorlalte cadre tehnice am întîlnit-o și la gospodăriile colective din Cucuteni și Tîrzii, regiunea Iași, aproape în toate unitățile din regiunile Dobrogea, București, Banat, etc.

E drept că deocamdată nu toate gospodăriile colective, și mai ales cele tinere, au posibilitatea să construiască locuințe pentru cadrele tehnice, dar exemplele amintite demonstrează aprecierea consiliilor acestor gospodării față de cei ce le ajută să obțină producții mari, față de cei care contribuie la creșterea bunăstării colectiviștilor.

Îți tresare inima de bucurie cînd mergi într-o unitate și auzi pe cei mai mulți dintre ingineri exprimîndu-și mulțumirea că sînt sprijiniți, încurajați și stimați de organizațiile de partid, de consiliile de conducere și colectiviști, că sfaturile și cunoștințele lor sînt aplicate cu încredere în producție.

Și cît de străină îți pare totuși atitudinea unor consilii de conducere — acestea-s puține la număr, care nu se preocupă de crearea unor condiții omenești de viață, inginerilor și tehnicienilor din unitățile lor, deși aceștia sînt principalii lor colaboratori. Cum poate fi socotită atitudinea consiliului gospodăriei colective și a sfatului popular comunal din Șura Mică, raionul Sibiu, care au lăsat ca timp de 5 ani inginerul agronom Sava Miroslav să locuiască într-o cămăruță rece și neprimitoare?

— Din cauză că n-am locuință — spunea inginerul — soția și copilul locuiesc la Sibiu, iar mama a rămas la Geoagiu, regiunea Hunedoara, localitatea de unde am fost transferat. După cum vedeți, în aceste condiții și salariul îl împart în trei părți după cum este împărțită și familia...

Acest fapt este de condamnat, mai ales că se petrece la o gospodărie colectivă fruntașă, la ridicarea ei contribuind din plin și inginerul în cauză.

Cu un an în urmă, inginerul Bărticel Ioan a fost repartizat la gospodăria agricolă colectivă din comuna Tungujei, raionul Negrești, regiunea Iași. În loc ca organele locale să-i asigure locuință, au acceptat ca acesta să închirieze o cameră la președintele gospodăriei agricole colective, pentru care plătește o chirie de 200 de lei pe lună.

Așa după cum spuneau tovarășii din secția agricolă a sfatului popular regional Iași, chiria de 2.400 de lei plătită anual de inginer, echivalează cu chiria a trei apartamente situate în centrul Capitalei, ceea ce e foarte mult, oricît de arătoasă ar fi camera pusă la dispoziția zootehnistului de către președintele colectivei.

Nu i se pare tovarășului președinte al gospodăriei agricole colective din Tungujei că această chirie seamănă a... specul㠖? În orice caz practica acestui sistem nu face cinste organelor locale din comuna respectivă și nici colectiviștilor, care acceptă ca președintele gospodăriei lor să-și însușească asemenea sume din munca inginerului zootehnist.

Trebuie amintit aici și despre inginerul Agapie Dumitru de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Dumești — tot din raionul Negrești, care locuia pînă zilele trecute cu familia într-o cameră necorespunzătoare, în condiții proaste.

Este curios faptul că ambele cazuri, care arată lipsă de grijă față de cadrele tehnice trimise în gospodăriile colective, le întîlnești în raionul Negrești, regiunea Iași. Ar fi timpul ca tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular raional și consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective din acest raion să se apropie cu interes, să cunoască nevoile cadrelor tehnice, urmînd exemplul gospodăriilor colective fruntașe amintite.

Și dacă mai sînt asemenea cazuri și în alte raioane și gospodării colective din țară, ar fi bine să nu se tărăgăneze rezolvarea unei asemenea importante probleme și să se facă totul ca tehnicienii, specialiștii trimiși în unitățile respective să se bucure de dragoste, prețuire și înțelegerea pe care o merită, creîndu-li-se de la început condiții bune de muncă și de viață.

Aceasta este o datorie și o obligație a fiecărui consiliu de conducere al G.A.C., a fiecărui sfat popular comunal, raional sau regional.

P. ZBÎRLEA

Filarmonica din Arad în mijlocul colectiviștilor

Recent, orchestra de muzică populară a Filarmonicii de stat din Arad a întreprins un turneu prin aproape 45 de localități din regiunile Banat și Crișana.

Cei peste 15.890 spectatori, majoritatea colectiviști, au aplaudat îndelung doinele, cîntecele și romanțele interpretate de soliștii vocali Ștefan Lăzărescu, Victoria Baciu și alții, cît și momentele vesele.

Întregul program prezentat a fost axat pe aspectele vieții noi din satele patriei noastre, și în special pe transformarea socialistă a agriculturii.

În comuna Simand, raionul Criș, peste 700 de spectatori au aplaudat serile trecute acest bogat program.

Colectiviștii din Simand, cît și din alte localități au solicitat artiștilor arădeni să vină cît mai des în mijlocul lor cu astfel de spectacole frumoase.

ION COȚOI
activist cultural

„Încălecai pe o șea și vă spusei povestea așa...", aspect de la căminul de copii al gospodăriei de stat Ștefănești, regiunea Argeș.

Foto: C. DUMITRU

Anul de învățămînt a început în condiții bune

Începînd din această toamnă, în regiunea Ploiești au fost înființate două școli profesionale de mecanici agricoli pe lîngă S.M.T. Stîlpu și S.M.T., Pogoanele, care vor trebui să asigure nevoile de cadre de mecanizatori ale acestei regiuni potrivit sarcinilor trasate de partid.

Fără îndoială că înființarea într-un timp extrem de scurt a acestor școli a ridicat unele probleme complexe și nu de puține ori dificile. Să ne oprim, bunăoară, la școala profesională de pe lîngă S.M.T. Stîlpu ale cărei cursuri au început de la 1 noiembrie. Dacă de exemplu, stațiunea a putut asigura, din prima zi, condiții excelente pentru cazarea elevilor, repartizîndu-le un pavilion special și cazarmament nou, nu același lucru se poate spune despre asigurarea spațiului pentru cursurile teoretice și practice. Deocamdată clubul și cantina stațiunii sînt folosite ca săli de clasă pentru salariații S.M.T.-ului s-a amenajat temporar o altă încăpere unde se poate servi masa în condiții bune), astfel încît procesul de învățămînt se desfășoară mulțumitor.

Principala grijă atît a conducerii școlii cît și a stațiunii este însă amenajarea în cel mai scurt timp a 2 clase, a atelierului de instructaj și a unui secretariat. Deoarece aprobarea planului de construcții a venit deabia la începutul lunii noiembrie, iar întreprinderile raionale de construcții sînt suprasolicitate, rămîne posibilitatea ca aceasta să fie executată cu o brigadă de construcție din G.A.C.-urile deservite de S.M.T. Stîlpu, lucru de care se preocupă și conducerea stațiunii și cea a școlii.

Desfășurarea normală a procesului de învățămînt este de neconceput fără asigurarea personalului didactic necesar. Cu toate că secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Buzău nu a dat un sprijin corespunzător, prin preocuparea conducerii școlii (director Nae Stroe) au fost încadrate toate cadrele didactice necesare în raport cu obiectivele de studii și numărul orelor de predare prevăzute în planul de învățămînt.

Deosebit de important este și faptul că elevii au asigurate manualele pentru toate obiectele de studii, o bibliotecă cu peste 500 de volume, precum și echipamentul de vară și de iarnă.

— În ce stadiu se află rezolvarea celorlalte probleme? l-am întrebat pe tov. Nae Stroe, directorul școlii.

— Mobilierul școlar: bănci, dulapuri, mese, scaune, trusele de desen și utilajul pentru atelier au fost comandate pe plan regional, iar unele au și început să ne fie livrate. Amenajările care le vom face prin planul de construcție ne vor da posibilitatea să desfășurăm în condiții optime procesul de învățămînt și instruire cu toți cei 128 de elevi pe care îi avem înscriși în anul I.

De asemenea, cantina școlii, care gătește separat masa pentru elevi, a fost încadrată cu personalul necesar și în cel mai scurt timp va fi aprovizionată pentru perioada de iarnă. În ceea ce privește manualele s-a ivit o problemă: ni s-a repartizat, de exemplu, „Fizica tehnică" în loc de „Mecanica tehnică". Primul manual nu cuprinde însă decît o parte din problemele de studiu, pe cînd al doilea ar satisface integral nevoile elevilor.

Dacă în momentul de față școala noastră își desfășoară activitatea în condiții bune, în raport cu perioada extrem de scurtă în care a fost organizată, aceasta se datorează și sprijinului permanent pe care l-am primit din partea sfatului popular regional, a organelor raionale de partid, a conducerii S.M.T. Stîlpu. Cît privește elevii, ei dovedesc încă de pe acum interes și dragoste pentru meseria pe care au îmbrățișat-o, a încheiat directorul școlii.

Școala profesională de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. Stîlpu își începe primul an de existență în condiții bune și cu frumoase perspective. De aceea ne exprimăm convingerea că ea va îndeplini cu exigență sarcinile importante ce i-au fost încredințate.

C. LUCIAN

O vie preocupare pentru desfășurarea întrecerii socialiste

Buna organizare și desfășurare a întrecerii socialiste pe profesii constituie o permanentă preocupare a comitetului sindicatului nostru.

La începutul anului, o dată cu defalcarea sarcinilor de plan, în cadrul adunărilor sindicale, lucrătorii gospodăriei și-au luat angajamente importante în vederea depășirii planului de producție. Îndeplinirea acestor angajamente a fost analizată cu grijă pe parcurs, în cadrul consfătuirilor de producție ce se țin cu regularitate în primele 5 zile ale fiecărei luni.

Pentru a-i sprijini pe mecanizatori, de pildă, în munca lor, în ședințele de grupă sindicală sînt puse în discuție deseori metodele cele mai bune de organizare a muncii. Tractoriștii respectivi arată amănunțit cum anume muncesc. Aceasta ajută ca ceilalți tractoriști să învețe din experiența lor. În consfătuirile de producție se analizează nu numai volumul de lucrări realizat, ci și economiile obținute. În această privință, o însemnătate deosebită o prezintă analiza timpului posibil de realizat. În scopul stimulării tractoriștilor la sfîrșitul fiecărei campanii agricole se acordă titlul de cel mai bun tractorist. Pînă acum în întrecerea socialistă, în fruntea graficului întrecerii se află tov. Anghel Simion, care a realizat cel mai mare număr de ore lucrate în brazdă și nu a înregistrat, în cele 3 campanii agricole, nici o singură oră tractor-staționare, din cauza vreunor defecțiuni tehnice.

Rezultate foarte bune au obținut și tractoriștii Munteanu Dumitru și Cîmpeanu Traian care s-au angajat să realizeze cu tractoarele respective cel puțin cîte 2.000 de ore, în acest an.

Întrecerea socialistă se desfășoară cu avînt și între brigăzile de la culturile vegetale. La consfătuirile de producție organizate pe grupe sindicale sînt discutate metodele cele mai eficiente ce trebuie folosite la diferite lucrări.

Ca urmare a activității sindicale rodnice ce se desfășoară și aci, anul acesta s-au obținut în cadrul unor brigăzi rezultate deosebit de bune. De exemplu, brigada condusă de maistrul de cultură Bierkoch Gheorghe, membru de partid, a depășit planul de producție la grîu cu 2.170 kg. la ha., la cartofi cu 6.000 kg. la ha., iar la porumb pentru siloz cu 11.000 kg. la ha.

În întrecerea socialistă sînt antrenați și muncitorii din sectorul zootehnic.

Folosind felurite metode de muncă sindicală, muncitorii din acest sector sînt, de asemenea, stimulați să lupte pentru rezultate cît mai bune în producție. Dintre acestea socotim ca fiind foarte utilă decernarea de fanioane roșii de fruntaș în producție, atît brigăzilor cît și mulgătorilor — îngrijitori care obțin succesele cele mai de seamă. De exemplu, mulgătorul Heltsch Ioan a obținut pînă acum cele mai mari depășiri de plan. Lui i s-a decernat la sfîrșitul fiecăreia din primele trei trimestre, fanionul roșu de fruntaș în producție și titlul de cel mai bun mulgător din gospodărie.

Un sprijin prețios la desfășurarea întrecerii socialiste îl acordă brigadierii membri de partid care nu numai că îi îndrumă pe mulgători permanent, cu competență, să aplice cele mai înaintate metode de muncă, dar țin și o bună evidență a rezultatelor pe care le pun cu regularitate la dispoziția comisiei muncii de masă în producție din comitetul sindicatului. Așa e, de pildă, comunistul Sedler Gheorghe, care răspunde de munca la brigada I de vaci. În cadrul consfătuirilor de producție el face observații întemeiate asupra desfășurării muncii, dă îndrumări folositoare și vine cu propuneri întotdeauna utile bunei organizări a procesului de producție. Poate nu e lipsit de interes să subliniez că această brigadă deține în prezent drapelul roșu de fruntașă pe gospodărie, depășind planul de producție în fiecare trimestru cu cîte 2.000—2.300 litri de lapte.

O preocupare permanentă a comitetului sindicatului, o constituie popularizarea fruntașilor în producție și acordarea stimulentelor morale și materiale prevăzute. Stabilirea fruntașilor în producție se face de către comitetul sindicatului în colaborare cu conducerea administrativă a gospodăriei. La panoul de onoare sînt expuse fotografiile fruntașilor, iar la gazeta de perete se scriu articole în care se arată detaliat metodele folosite și meritele tractoriștilor, mulgătorilor, îngrijitorilor de taurine și porcine etc. Premierile se fac la timp. Numai pînă în prezent, de pildă, s-au acordat premii în valoare de 28.000 de lei mecanizatorilor fruntași ca Anghel Simion, Munteanu Dumitru, Cîmpeanu Traian și altor tovarăși.

Comitetul sindicatului gospodăriei noastre este conștient de faptul că întrecerea socialistă constituie pîrghia cea mai importantă pentru realizarea și depășirea planului de producție. Ne vom strădui ca și pe viitor întrecerea socialistă să stea în centrul preocupărilor noastre.

TUȚA NICOLAE
președintele comitetului sindicatului gospodăriei de stat Agnita, regiunea Brașov,

Pe urmele materialelor publicate

În numărul 760 al ziarului nostru a fost publicat un foileton satiric intitulat „Nide club de oală spartă". În acest foileton a fost satirizat brigadierul zootehnist Stoina Octavian și îngrijitorii de vaci ai gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Lătunaș, raionul Gătaia, regiunea Timișoara, pentru faptul că brigadierul se purta necuviincios cu îngrijitorii iar aceștia se certau între ei — fapt ce contribuia ca sectorul de care răspund să sufere. Furajarea animalelor nu se făcea la timp și după normele indicate de specialiști, curățenia grajdului și a vacilor lăsa mult de dorit, ceea ce a dus la o micșorare considerabilă a producției.

Răspunzîndu-ne, președintele și contabilul gospodăriei ne arată că cele subliniate la ziar sînt juste. În urma apariției foiletonului în ziar, ajutat de organizația de partid, consiliul de conducere a luat o serie de măsuri menite a duce la remedierea lipsurilor semnalate. Astfel, s-a întocmit un program judicios de îngrijire și hrănire a animalelor. Furajarea vacilor și a celorlalte animale din gospodărie nu se mai face la întîmplare.

Consiliul de conducere al gospodăriei s-a îngrijit să asigure și necesarul de furaje. La grajd se ține evidența producției de lapte într-un caiet special pentru fiecare vacă în parte. La ferma de vaci au mai fost repartizați să lucreze încă doi colectiviști. Conducerea gospodăriei urmărește îndeaproape felul cum este respectat de către îngrijitori programul de muncă stabilit. Aceste măsuri au contribuit ca producția de lapte pe cap de vacă furajată să crească.

Pentru stimularea colectiviștilor ce lucrează în acest sector, consiliul de conducere al gospodăriei a hotărît ca începînd din 1962 să se introducă retribuirea muncii *și după producție*.

În continuarea răspunsului, tov. Zaharia Dumitru și Drăgan Gheorghe (primul președintele gospodăriei, al doilea contabil), ne arată că cei vizați în material au fost aspru criticați într-o ședință lărgită a consiliului de conducere. Dîndu-și seama că nu-și îndeplineau cum se cuvine îndatoririle ce le reveneau, atît brigadierul Stoina Octavian, cît și îngrijitorii s-au angajat să lichideze lipsurile în cel mai scurt timp. Și așa cum se arată în răspuns, atît brigadierul Stoina Octavian, cît și cei trei îngrijitori criticați în material, lucrează conștiincios și cu spirit de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate de consiliul de conducere al gospodăriei.

★

„Atenție terminării la timp a construcțiilor zootehnice"...

Sub acest titlu a fost publicat un articol în nr. 767 al ziarului nostru, în care se arăta că în raioanele Videle și Zimnicea din regiunea București se constată rămîneri în urmă la construcțiile pentru porcine, mult întîrziate fiind și construcțiile avicole.

În scrisoarea de răspuns, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Zimnicea ne arată că cele sesizate în material cu privire la construcțiile din raion sînt întemeiate.

Ca urmare a măsurilor luate, situația lucrărilor respective s-a schimbat mult în bine. Secția agricolă — prin tehnicienii constructori — a dat un sprijin mai substanțial gospodăriilor colective „Ilie Pintilie" din comuna Năsturele și „Dunărea" din orașul Zimnicea, care erau mult rămase în urmă în ce privește construcțiile planificate. În prezent construcțiile din întreg raionul sînt pe terminate, iar la cele două gospodării colective arătate mai sus terminate.

În schimb, redacția nu a primit încă răspunsul la critica făcută prin articolul menționat din partea secției agricole a raionului Videle, deși au trecut mai bine de două luni de cînd secția agricolă a sfatului popular raional a primit materialul trimis de redacție în care se arăta că la acea dată construcțiile avicole se desfășurau aici nesatisfăcător și că în unele gospodării colective adăposturile pentru porci nici nu erau încă începute.

PREGĂTIRI ȘI... NEPREGĂTIRI DE IARNĂ

IN FARURILE TRACTORULUI

M-AM ÎNTÎLNIT zilele trecute cu... lapovița. Mă aflam în gara Lehliu. O întreb: „Matale văd că sosiși, deși nu e decît mijlocul lui noiembrie. Cred însă că n-ai de gînd s-o chemi de pe acum și pe sora dumitale, zăpada?". „Nu", mi-a răspuns. „Întîi vreau să văd cum stau oamenii cu pregătirile pentru întîmpinarea ei. Dar observ că ai cu dumneata blocnotesul și stiloul. Ce-ar fi să mergi cu mine prin comunele raionului Lehliu și să notezi tot ce o să constatăm împreună?". Curiozitatea profesională m-a făcut să primesc. Și iată-ne poposind în primul rînd la gospodăria agricolă de stat I. L. Caragiale...

S-A FĂCUT TREABA BUNĂ

AICI s-au ridicat anul acesta construcții: patru grajduri de vaci, din care două cu stabulație liberă, o remiză, o fierărie, o locuință pentru familiști... Să ne interesăm însă și de pregătirile de iarnă ceva... mai gospodărești.

— Tovarășe Ion Băluță, dumneavoastră sînteți contabil șef al gospodăriei, cel cu mînuirea fondurilor. Ce-ați făcut pentru aprovizionarea cantinei?

— Să vă spun drept prea mult, pînă acum, n-am... făcut. Totuși aflați că am procurat 300 de scaune și 60 de mese noi. S-a făcut și însilozarea a 16.000 kg. de cartofi, a 500 kg morcovi și a altor zarzavaturi. De la gospodăria colectivă din Valea Seacă s-au adus 2.000 kg de murături. S-a asigurat și o cantitate mare de bulion, varză murată, făină și 1.000 borcane de conserve. Pentru porcii pe care îi creștem pe lîngă cantină s-au făcut niște cotețe durabile. În curînd cînd i-om „sacrifica", o să facem niște șunci și jumări grozave... Astfel o să scădem cît mai substanțial costul mesei.

Față de asemenea pregătiri, firește, n-am mai... făcut altceva decît să-i strîng mîna contabilului șef.

CU PLANURILE... DEPĂȘITE

LA SERVICIUL gospodăriilor agricole colective de la secția agricolă a raionului este ca de obicei mult de lucru. Totuși cîțiva tovarăși versificatori talentați, admirînd pe bună dreptate eforturile unor unități de a termina din timp planul de construcții, au consemnat realizările respective în versuri. Le transcriu pentru dumneavoastră, dragi cititori:

„La Plevna și la Lupșanu
S-a îndeplinit tot planu:
Fîntîni, grajduri, magazii,
Remize, îngrășătorii,
Pătule, saivane mari...

Au lucrat zeci de zidari

Și mai sus, la „I. C. Frimu"
Și alături la Pelinu
Uneori chiar s-a dublat
Planul — cum s-a întîmplat
Și în satul Radu-Vodă.

...Și-asta a devenit o „modă".
Drept să spun cui vrea s-asculte
„Mode" d-astea cît mai multe
Am dori în tot raionul:
Să tot care camionul
Cărămizi, țigle, ciment.
Dar să le care... urgent!
Iar zidarii, cum v-am spus,
Să ajungă grabnic... „sus"
Căci și eu ici punct am pus".

TREI GHICITORI

IATA-NE și la S.M.T. Lehliu. În jurul atelierului mecanic sînt cîteva tractoare sosite din teren. Un strungar se apropie de noi. Să vedem ce dorește...

— Tovarășe cu blocnotesul, știi să dezlegi ghicitori?

— Depinde...

— Ia ascultați-o pe asta pe care am făcut-o azi dimineață:

Are dușuri — chiar vreo șase
Și bazine și cazan
Ce folos c-aci se spală
Numai... rufe de vre-un an

— Ușor de răspuns: baia...

— Exact. Dar ia să vedem acum o să știți despre ce e vorba?

Cu ochi ageri bat într-una
Lîngă forje fiare groase.
Da-năuntru-i ca afară:
Lipsă-s... ochiuri numeroase!

— Trebuie să fie vorba de fierarii și de fierăria stațiunii... Mi se pare că ferestrele nu prea au acolo geamuri. Și cu noiembrie ăsta care s-a zbîrlit, de, nu-i de glumă...

— Bravo, ați ghicit tovarășe. De data asta să fiți și mai atenți, fiindcă trebuie să spuneți cuvîntului de la sfîrșit chiar pe nume:

Haine stau colea grămadă
Și-o flanea și un ciorap,
Printre bancuri, chei și freze
Fiindcă n-avem un...

— Dulap!

— Extraordinar. Ați ghicit-o și p-asta. Rămîne de văzut cînd le-or ghici și tovarășii din conducerea stațiunii, cînd vor fi tot atît de... perspicaci... Mai ales că se apropie reparațiile de iarnă, iar în atelierul mecanic o să fie de dezlegat și alte ghicitori... mai grele.

LA O GAZETĂ DE PERETE

LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ din Polcești, comuna Pîrlita, am găsit mai mulți colectiviști strînși în fața gazetei de perete. Printre ei erau și tovarășii Petre Ion, președintele, și Donose Mitică, vicepreședintele gospodăriei. Cineva citea un articol, iar președintele protesta... Despre ce era vorba?

La gospodăria noastră
Ce se află la Polcești
Dacă vii, doar lucruri bune
Peste tot ai să-ntîlnești.
Dar în „lanu"-nalt se pare —
(Și nu pun în scris... pelin —)?
Că de la o vreme — încoace
Și-a făcut loc și un... „spin".
Ca să-i spunem chiar pe nume
Nu e greu de loc s-ar pare.
Chiar dacă cei din consiliu
Zic că nu-i... înfumurare.
Totuși d-asta este vorba
Altfel nici că se-explică
Cum măcar un grajd de vite
În ăst an nu se ridică.
Zic ai noștri, că de-o vreme,
Au tot construit de zor.
Adică: de n-avem grajduri
Cel puțin avem... umor!
Altfel cum să se numească
Faptul — și oricine-o știe —
Că din cinci obiective
S-a pus doar o... temelie?
Și cum grabnic vine iarna
Vă-ntreb pe cinstea mea:
Măi tovarăși din consiliu
Nu-i la mijloc și-altceva,
Ce se termină la coadă
Ca și la „înfumurare"
Chiar cu aceleași silabe
Și îi zice: „delăsare"?

La gospodăria de stat Dîlga

— Unde te-ai accidentat?
— În padocul ăsta!

Desen de C. CRĂCIUN

O FILĂ DINTR-UN DICȚIONAR ORIGINAL

AM INTRAT la ferma de porcine a gospodăriei de stat Dîlga. Ne oprim mai întîi în biroul brigadierei Erhan Elena. Privirile ne sînt atrase de un... dicționar. Ia să-l răsfoim! Da, foarte interesant! E un dicționar cu atît mai original cu cît e alcătuit într-un pronunțat spirit... autocritic, privind actuala situație de la grajdurile fermei respective. Vă rugăm, dragi cititori, să rețineți și să notați și dumneavoastră:

canale: țevi de beton înfundate de mai multe luni, astfel încît apa și urina ce se strînge în adăposturile pentru animale sînt aruncate cu gălețile în balta din... fața grajdurilor.

acoperiș: tavan făcut din maldăre de stuf prin care în dreptul ușilor grajdurilor plouă înăuntru...

obloane: scînduri unite în formă de dreptunghiuri în număr de 12, ce lipsesc de la ferestrele îngrășătoriei...

geamuri: pătrate de sticlă sparte la numeroase ferestre...

bucătărie-fierbător: clădire ridicată pînă la acoperiș și lăsată în paragină de vreun an, plină cu buruieni înalte de-un metru, care acoperă fierbătorul de carne propriu zis, rămas și el în părăsire...

raci: despărțituri de lemn ce servesc de obicei la separarea purceilor în timpul hrănirii, acum mai mult sparte și legate cu... sîrme.

birou: e vorba de biroul brigadierilor de la îngrășătoria de porci; aci sobele sînt stricate de multă vreme, încît poți ajunge... șuncă afumată dacă rămîi în cameră cînd arde focul.

uși: porți de padocuri rupte în numeroase locuri...

gard: îngrăditură de la maternitatea de scroafe, făcută din... nuiele și ruptă în mai multe părți.

vieri: porci de reproducție, care umblă slobozi prin curtea maternității de scroafe...

padoc: împrejmuire din fața grajdurilor a cărei platformă de cărămizi e spartă în zeci de locuri, încît aci porcii se pot accidenta ușor.

Întrucît lapovița și ploaia erau grăbite să... viziteze și alte locuri ne-am despărțit.

Auzisem și văzusem multe lucruri într-adevăr bune pentru rubrica noastră.

Rămîne ca și cei vizați să fi auzit și să fi văzut cele constatate de noi și să ia aminte că iarna... bate la ușă.

AL. RAICU

Ce nu va consemna darea de seamă

Despre toate problemele interne ale gospodăriei va fi vorba în darea de seamă: producțiile realizate, veniturile bănești obținute, cheltuiala de zile-muncă etc. Dar colectiviștii din Topraisar nu vor pune în discuție, considerîndu-l ca pe un fapt absolut firesc, ajutorul pe care ei l-au dat în acest an tovarășilor lor din Măcin. Mai întîi a fost hotărîrea organizației de partid: „Să mergem cîțiva dintre noi, să dăm colectiviștilor de la „Iosif Ranghet" o mînă de ajutor".

Colectiva din Măcin era o unitate tînără, lipsa de experiență a membrilor săi se făcea simțită în multe ocazii. De aceasta avea să se convingă ușor și tovarășul Ionus Caiali, președintele gospodăriei din Topraisar, primul oaspete venit la Măcin după susamintita hotărîre. Neajunsurile nu erau greu de văzut. Doar unele asemănătoare se iviseră, cu 7—8 ani în urmă și la colectiva din Topraisar. Iată, de exemplu, gospodăria gazdă dăduse în grija unui singur mulgător nu mai puțin de 40 de vaci. Intenția era bună: „Ca să economisim zile-muncă". Dar o asemenea „economie" era mai degrabă o mare risipă. Unui singur om îi era, bineînțeles, foarte greu să îngrijească de un număr așa de mare de animale. Nu făcea ocaua [...]t daraua — vacile nu erau bine [în]treținute, producțiile de lapte mici, 3—4 litri zilnic. Gazdele au fost de acord cu propunerea tovarășului Caiali: 4 dintre colectiviștii mai pricepuți, dornici să lucreze ca mulgători, să meargă într-un schimb de experiență la gospodăria colectivă din Topraisar.

Tocmai se pregăteau de plecare cei 4 colectiviști, cînd la Măcin au sosit 4 mulgătoare de la gospodăria din Topraisar. Schimbul de experiență s-a ținut astfel în ambele gospodării simultan: într-un loc pentru viitorii mulgători, în celălalt pentru cei existenți.

Aceasta s-a petrecut în primăvară, cînd multor colectiviști din Măcin li se părea lucru tare greu să obțină 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată cît se obține la colectiva din Topraisar. Acum nu s-ar mai mira — obțin și ei producții de lapte apropiate.

Dar ajutorul gospodăriei din Topraisar nu s-a redus numai la atît. Pe baza aceleiași hotărîri a organizației de partid, au mai mers la Măcin și alți colectiviști, în majoritate membri și candidați de partid. Așa au mers Ion P. Savu, secretarul organizației de partid, care a sprijinit organizarea muncii în ateliere, Gheorghe O. Gheorghe brigadier de cîmp și Eliza Gherbu, brigadier zootehnic, amîndoi membri de partid. Ei au ajutat la îmbunătățirea organizării muncii, fiecare în sectorul său de activitate.

SPRIJINĂ-ȚI VECINUL, TRANSMITE-I DIN EXPERIENȚA TA!

Colectiviștilor gazde li s-au arătat cu numeroase exemple că nu procedează bine acordînd același număr de zile-muncă, indiferent de cantitatea și calitatea muncii efectuate. Căci așa se statornicise obiceiul la Măcin. La prășitul porumbului se dădea același număr de zile-muncă tuturor colectiviștilor. „Se împărțeau frățește", deși aproape întotdeauna rezultatele muncii erau diferite. Tot așa și în fermele de animale — indiferent de producție, de creștere în greutate, de starea de întreținere — fiecare îngrijitor primea un număr fix de zile-muncă.

La lichidarea unor asemenea neajunsuri și a altora asemănătoare, au ajutat colectiviștii din Topraisar pe tovarășii lor din Măcin. Legăturile dintre ei nu au fost însă întrerupte nici după ce greșelile au fost îndreptate... Împreună fac proiecte de viitor, își împărtășesc reciproc experiența, se vizitează. Lucru pe deplin firesc între colectiviști, deși netrecut în nici o dare de seamă.

T. CERNEANU

Culturile de seră ale gospodăriei colective din comuna Cițcău, regiunea Cluj, au adus pînă în prezent în acest an un venit de 70.000 lei. În fotografie: aspect de la udatul roșiilor în seră.

La G. A. C. din Comloșul Mare

Reducerea consumului de zile-muncă pentru personalul de conducere și administrativ — o preocupare permanentă

În marea majoritate a gospodăriilor colective problema cheltuirii cît mai economicoase a zilelor muncă în general și a celor atribuite personalului de conducere și administrativ în special, se bucură în ultimii ani de o atenție tot mai mare.

Așa stau lucrurile și la gospodăria colectivă din Comloșul Mare, regiunea Banat.

Aceasta se desprinde cu ușurință din următoarele date: zilele-muncă cheltuite pentru personalul de conducere și administrativ raportate la 100 de zile-muncă total cheltuite au fost de 15 în 1951, 4,5 în 1956, 2,3 în 1960, 2,9 în 1961. Pînă în 1960, anii intermediari au înregistrat, bineînțeles, și ei scăderi continue pînă la limita procentelor notate mai sus.

Privind aceste date principalul reiese imediat. Anume, că față de anul 1951, cheltuiala de zile muncă la capitolul care ne interesează a scăzut de peste 5 ori. Aceste scăderi continue și substanțiale își au explicațiile lor. În primul rînd, ca urmare a succeselor obținute de gospodăria colectivă, tot mai mulți țărani au cerut să fie primiți ca membri ai unității. Așa se face că de unde pînă la un timp averea gospodăriei agonisită de un anumit număr de colectiviști avea nevoie pentru administrare și pază de 5-6 cadre, mai tîrziu, deși unitatea creștea la dublu atît ca număr de membri, cît și ca suprafață, cadrele alese în conducere și administrație au rămas, numeric, aproape aceleași. Dar nici cînd numărul brațelor de muncă a crescut la peste 1.500, iar al hectarelor la peste 3.000, economisirea substanțială a zilelor-muncă n-ar fi fost pe de-a-ntregul cu putință dacă s-ar fi menținut situația din primii ani cînd acareturile gospodăriei erau dispersate prin toată comuna.

Însă, datorită acelorași mari succese obținute de gospodărie (numai în 1961 venitul bănesc este de peste 7.000.000 de lei) a fost cu putință construirea unui mare complex agrozootehnic — grajduri, îngrășătorii și saivane, magazii, pătule și baterii de siloz etc. Astfel s-a putut renunța la mulți paznici și magazineri pentru care se cheltuiau anual mii de zile-muncă.

Paralel cu crearea acestor condiții merită remarcată și grija continuă a conducerii gospodăriei și organizației de partid pentru a păstra o proporție justă între numărul colectiviștilor ocupați direct în producție și al celor din administrație. Este suficient să arătăm că pentru evidența muncii celor peste 1.500 de colectiviști și a unei averi obștești de peste 6.500.000 de lei gospodăria are doar 3 contabili și 3 socotitori. Deși, pe baza principalilor indicatori economici, s-a aprobat unității scoaterea din producție și a celui de al doilea vicepreședinte, adunarea generală a considerat cu putință că deocamdată, președintele, un vicepreședinte, un agronom și un zootehnist pot cuprinde satisfăcător sarcinile de conducere și de îndrumare a producției. Este încă un exemplu care explică cum a fost cu putință ca în condițiile creșterii suprafeței gospodăriei de aproape 9 ori în 1961 față de 1951, cheltuielile de zile-muncă pentru personalul de conducere și administrativ să scadă procentual, așa cum arătam mai sus, de aproape 5 ori.

Cititorul a reținut firește din datele amintite la începutul articolului, că față de 1960, cheltuiala de zile-muncă crește întrucîtva în 1961 — de la 2,3 zile-muncă din totalul cheltuit, la 2,9. Aceasta se explică prin numirea la complexul zootehnic a 7 paznici de zi — afară de cei de noapte. După părerea noastră necesitățile producției nu justifică păstrarea acestor posturi. Îngrijirea și paza animalelor în orele cînd îngrijitorii sînt plecați la masă, poate fi făcută foarte bine de îngrijitori prin rotație — ceea ce ar însemna foarte puțin pentru fiecare.

De bună seamă că adunarea generală, analizînd darea de seamă pe acest an, va discuta printre altele, și acest aspect și va hotărî rezolvarea lui ținînd seama de interesele unității și ale colectiviștilor.

Obținerea unor cantități de produse tot mai mari cu o cheltuială de muncă mereu mai mică este una din condițiile principale ale întăririi economico-financiare a unităților, a continuei lor prosperări. Și reducerea la strictul necesar a funcțiilor de conducere și administrative are un rol însemnat în direcția economisirii cît mai mult cu putință a cheltuirii de zile-muncă.

M. IORDACHE

Rămînerea în urmă va fi lichidată

Putem considera că în anul acesta se pune cu adevărat baza sectorului zootehnic în gospodăriile colective din raionul nostru. Într-adevăr, efectivele de taurine din unități vor fi în decembrie 1961 mai mari decît dublu față de cele existente în aceeași lună a anului trecut. Prin cumpărări cu ajutorul creditelor și al fondurilor proprii și prin reținerea din prăsilă proprie a tineretului taurin, în unități numărul bovinelor de producție crește în acest an la 11.800 de capete, față de 5.569 cîte erau la încheierea anului 1960. Aceasta înseamnă că o fermă de taurine va fi în medie de peste 280 de animale.

Acum cînd n-au mai rămas nici două luni pînă la încheierea planului de producție se cuvine să aruncăm o privire asupra felului cum se realizează această sarcină.

Într-o mare măsură sporirea efectivelor de animale se obține în acest an prin cumpărări. Alături de cei 4.177.240 de lei acordați de stat gospodăriilor sub formă de credite, acestea au mai folosit, sau vor folosi, fonduri proprii în valoare de peste 900.000 de lei. Majoritatea unităților s-au îngrijit să cumpere în prima parte a anului animalele prevăzute în plan. Aceasta a ușurat rezolvarea altor probleme legate de îmbunătățirea activității de producție din ferme. Au fost recrutați și instruiți îngrijitori, s-a asigurat animalelor furaje în cantități îndestulătoare, au fost ridicate construcțiile necesare etc. Așa stau, bunăoară, lucrurile la gospodăriile colective din Rasa, Dichiseni, Cacomeanca, Radu Negru și altele. Pe întreg raionul, pînă la 1 noiembrie, au fost cumpărate 3.958 de vaci, juninci și vițele, din cele 4.550 de capete cît prevedea planul de cumpărări; numărul scroafelor de producție a crescut prin cumpărări cu încă 280 de capete, față de 116 cît era planificat.

După cum se observă din cifrele de mai sus, încă n-a fost realizat în întregime planul la cumpărări de taurine. Pentru această rămînere în urmă explicația nu trebuie căutată în altă parte decît în preocuparea scăzută dovedită de conducerile unor gospodării colective față de îndeplinirea sarcinilor stabilite prin planurile de producție. Așa s-au tot amînat cumpărările fără motive cît de cît temeinice, la cîteva gospodării colective printre care: „11 Iunie" din comuna Vlad Țepeș, „Ștefan Gheorghiu" din comuna Independența și „Zori Noi" din comuna Ciocănești. Abia în ultimul timp tovarășii din aceste gospodării acordă mai multă atenție acestei probleme. Oricum, mai bine mai tîrziu...

O dată cu creșterea efectivelor de animale, se face simțită o preocupare mai susținută și pentru buna îngrijire și adăpostire a acestora. Au fost asigurate cantități suficiente de furaje — concentrate, suculente și fibroase, iar grajdurile și saivanele prevăzute să se construiască vor fi în foarte scurt timp gata pentru a putea fi folosite. Pe baza indicațiilor comitetului raional de partid și ale sfatului popular raional au fost luate măsuri ca în fermele de animale să lucreze colectiviști dintre cei mai harnici și pricepuți și să fie școlarizați de îndată toți brigadierii zootehniști.

Ing. M. BANU

Secția agricolă a sfatului popular, raionul Călărași

Din cultura orezului

Gospodăria colectivă „1907" din comuna Slobozia Mîndra, raionul Turnu Măgurele, a cultivat în acest an 150 de hectare cu orez. Producția medie la această cultură a fost de 4.843 de kg. la ha, cu peste 600 de kg mai mult decît prevedea planul. Pe unele parcele, recolta a fost și mai mare. Astfel, pe 26 de ha — lot semincer — cultivate cu orez din soiul Krasnodar, s-au obținut în medie cîte 6.500 de kg. la ha. Pe alte 43 de ha unde, experimental, s-a folosit metoda repicării orezului, producția a fost de 8.000—10.000 de kg la ha.

Vînzînd statului recolta de orez, gospodăria realizează în acest an de la cultura respectivă un venit bănesc de aproape trei milioane de lei. Circa un milion de lei va realiza de la cultura orezului și gospodăria colectivă „Pace și belșug" din comuna Rîioasa din același raion. Ea a cultivat cu această plantă 50 de hectare și a obținut o producție medie de 4.800 de kg. la ha.

LINCA NAIDIN
corespondent

Iau amploare lucrările de combatere a eroziunii solului

Congresul al III-lea al P.M.R. a trasat sarcini importante tuturor lucrătorilor din agricultură în direcția măririi producției agricole prin folosirea cît mai rațională a fondului funciar.

Pentru realizarea acestor sarcini și în raionul nostru au fost luate o seamă de măsuri în scopul menținerii și măririi fertilității solului, mai ales în partea deluroasă unde fenomenul de eroziune este accentuat.

Astfel, în unitățile agricole cooperatiste, pe majoritatea suprafețelor în pantă, lucrările agricole se execută în prezent pe curbe de nivel. Pe de altă parte, prin renunțarea la ogorul negru s-a reușit să se stăvilească spălarea orizontului fertil. Ogorul negru a fost înlocuit prin cultivarea suprafețelor respective cu plante furajere, introducîndu-se și extinzîndu-se cultura lupinului pentru sămînță și ca îngrășămînt verde. Cele mai bune rezultate în această privință au fost obținute în comunele Gerăușa, Socond și Homorodul de Jos.

Prin organele agricole, comitetul executiv al sfatului popular raional, îndrumat de comitetul raional de partid, a luat măsuri ca pe terenurile erodate în adîncime să fie plantați pomi fructiferi iar pe ravene și ogașe, salcîmi.

Pe baza proiectelor întocmite, în primăvara acestui an s-au plantat, în masiv, 46 ha cu aceste specii. Fruntași în această acțiune s-au situat colectiviștii din Medișa, care au plantat, în masiv, 28 ha cu pomi fructiferi. Un ajutor prețios în executarea plantațiilor l-au adus U.T.M.-iștii din gospodărie care au executat, prin muncă patriotică, 2.300 de gropi.

Un exemplu bun l-au dat și gospodăriile agricole colective din Ardud, Socond, Gerăușa și altele. Paralel cu executarea plantațiilor de pomi fructiferi, în gospodăriile amintite a fost introdusă și extinsă cultura coacăzului negru care pe lîngă că fixează bine terenul aduce gospodăriilor colective venituri mari.

În scopul stăvilirii eroziunii au fost plantați salcîmi pe ravene și ogașe, pe o suprafață de 15 ha; această lucrare a fost executată prin muncă patriotică de țăranii muncitori, evidențiindu-se cei din comunele Homorodul de Mijloc, Homorodul de Jos și Stîna.

Colectivizarea agriculturii raionului Satu Mare a deschis posibilități și mai largi pentru introducerea pe scară cît mai largă a unei agrotehnici raționale, precum și a diferitelor măsuri menite să ducă la stăvilirea eroziunii solului, la punerea în valoare a terenurilor slab productive. Prin extinderea plantațiilor de pomi fructiferi, în masiv, pe terenurile în pantă, se va schimba în întregime fața lor. Încă de pe acum au fost luate măsuri ca în anul viitor să se treacă cu intensitate la plantări de pomi fructiferi în masiv. Astfel, în comuna Socond a fost întocmit un proiect de plantare a pomilor fructiferi și viței de vie pe o suprafață de 184 ha, în comuna Stîna pe 269 ha, la Gerăușa pe 48 ha. De asemenea, urmează ca pe suprafața de 366 ha pășuni erodate să se execute lucrări de cleionaje și împăduriri.

M. SCHWARTZKOPF

președintele comitetului executiv al sfatului popular al raionului Satu Mare

La G.A.C. Nădlac venit bănesc: 15.000.000 lei

O gospodărie puternică, multilateral dezvoltată — așa se poate spune despre colectiva din Nădlac, raionul Arad. Rezultatele pe care această unitate le-a obținut în acest an vorbesc o dată mai mult despre hărnicia și priceperea colectiviștilor de aici. Obținînd în 1961 în toate sectoarele de activitate producții mult mai mari decît în anii trecuți, gospodăria colectivă din Nădlac a putut să valorifice cantități foarte mari de produse, realizînd un venit bănesc de aproape 15 000.000 de lei. Livrarea porcilor contractați a adus colectivei peste 2.000.000 de lei venit bănesc.

ION DARULA
corespondent

Gospodăria colectivă „Petre Gheorghe" din comuna Mircea Vodă, regiunea Dobrogea, are un puternic sector zootehnic. Fotografia reprezintă o parte din vacile acestei unități.

Foto: I. HERȚIU

In Trustul Regional Gostat București

Toată atenția îndeplinirii planului la carnea de porc

În acest an, gospodăriile agricole de stat din regiunea București au avut sarcini sporite în privința livrării cărnii de porc. Cu sprijinul organizațiilor de partid, conducerile multor G.A.S.-uri au luat din timp măsuri tehnico-economice eficace pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Astfel, G.A.S. Călărași și Dragalina au organizat în așa fel fătările la fermele de scroafe, încît au putut să-și asigure din producție proprie întregul efectiv de grăsuni necesar îngrășătoriilor. Aceasta a creat posibilitatea îndeplinirii planului de livrare în condiții optime. Pînă la 15 noiembrie, G.A.S. Călărași a reușit să livreze 106 tone carne de porc peste plan iar G.A.S. Dragalina peste 70 de tone.

Consiliile gospodăriilor agricole de stat Cocargeaua și Putineiu, atunci cînd au observat că unitățile pe care le conduc nu au posibilitate de a realiza numărul de grăsuni din producție proprie, s-au îngrijit la timp de procurarea grăsunilor prin cumpărarea lor din alte regiuni. Așa au procedat și consiliile G.A.S. Ograda, Peretu, Mînăstirea și altele. Această preocupare a asigurat unităților respective depășirea sarcinilor de livrare cu zeci de tone de carne.

În toate unitățile amintite ca urmare a unei furajări corespunzătoare, s-a înregistrat și un spor mediu zilnic în greutate care a depășit cu mult prevederile planului.

Există însă o serie de gospodării agricole de stat care dispun de îngrășătorii mari și care, deși au primit un ajutor substanțial din partea conducerii Trustului și a organelor respective de îndrumare și control din Departament, au rămas mult în urmă cu realizarea planului la carnea de porc. Bunăoară, gospodăria agricolă de stat Dudești va rămîne datoare statului în acest an cu circa 200 de tone de carne, G.A.S. Roseți cu 100 de tone, Căzănești cu peste 400 de tone, Pietroșani cu 160 de tone etc. De ce nu-și vor realiza aceste unități sarcina de plan?

Cauzele sînt aceleași cam în toate gospodăriile amintite. Lipsa de urmărire a realizării planului la purcei, procentul mare de pierderi în perioada de alăptare, dezinteres pentru completarea îngrășătoriilor cu grăsuni procurați în alte regiuni și nerealizarea sporului mediu zilnic planificat.

Bunăoară la G.A.S. Dudești nu s-a realizat planul de purcei pentru că scroafele n-au fost montate la timp, iar la o bună parte din efectiv nu s-au realizat două fătări. La G.A.S. Dilga, din 6.400 de purcei planificați n-au fost obținuți decît 3.140. Același lucru există și la G.A.S. Mărculești și Pietroșani. G.A.S. Căzănești, Bordușani și Mihai Viteazul aveau planificat să cumpere grăsuni. Netrimițînd delegații la timp în regiunile în care exista excedent de grăsuni, unitățile respective s-au trezit cu deficit în îngrășătorii și ca atare n-au putut să asigure realizarea ritmică a planului.

De asemenea, multe unități n-au realizat sporul mediu zilnic de 530 de grame pe cap de animal pus la îngrășat cît este planificat pe trust. Astfel la G.A.S. Ivănești, sporul mediu zilnic în greutate n-a trecut de 397 gr. la G.A.S. Pietroșani de 407 gr., la G.A.S. Roseți, de 427 gr. etc. Diferența de peste 100 gr. zilnic la un efectiv de mii de porci a totalizat un deficit de zeci de tone de carne.

Există toate condițiile ca pînă la sfîrșitul anului majoritatea gospodăriilor de stat din regiunea București să-și îndeplinească sarcina de plan la carnea de porc. Pentru aceasta este necesar ca să se asigure condiții cît mai bune de cazare și furajare a animalelor. Se cere, de asemenea, să se ia măsuri pentru înlăturarea cu desăvîrșire a pierderilor, făcîndu-se în așa fel ca întregul efectiv care la 1 octombrie avea de la 35 de kg. în sus să fie îngrășat rapid și livrat pînă la finele anului. Factorul principal rămîne în această privință alimentația și zoo-igiena.

Sub îndrumarea și cu sprijinul organizațiilor de partid, conducerile G.A.S. și cadrele tehnice care lucrează în sectorul porcin trebuie să muncească cu spirit de răspundere, să depună toate eforturile pentru îndeplinirea integrală a planului de carne de porc pe 1961 și asigurarea bazei materiale a planului de carne în anul viitor.

„Calea spre culmile mărețe ale comunismului“

În cuvîntarea rostită la 16 noiembrie la Tașkent, la Consfătuirea lucrătorilor din agricultura Uzbekistanului, regiunilor sudice ale Kazahstanului, Tadjikistanului, Turkmeniei, Kirghiziei și Azerbaidjanului — Nikita Hrușciov a declarat printre altele că noul Program al P.C.U.S. este un uriaș pol magnetic, care atrage milioane de inimi omenești, că numai pe calea socialismului și comunismului, omul muncii va dobîndi libertatea și fericirea. „Programul nostru, aidoma unui far puternic luminează calea spre culmile mărețe ale comunismului“, a spus primul secretar al C.C. al P.C.U.S.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat de problemele dezvoltării culturii bumbacului, subliniind că o sarcină deosebit de importantă o constituie ridicarea productivității la hectar — obținerea în fiecare colhoz și sovhoz a cel puțin 25 chintale de bumbac la hectar.

Rezolvarea noilor sarcini în dezvoltarea culturii bumbacului, a spus N. S. Hrușciov, depinde în primul rînd de cadrele colhoznice și sovhoznice permanente, de priceperea organizațiilor de partid de a alege oameni. Se impune necesitatea întăririi colhozurilor și sovhozurilor cu cadre, cu organizatori cu experiență.

N. S. Hrușciov a subliniat din nou că este necesar să se pună capăt sistemului de studiu rupt de viață, situației în care tinerii specialiști nu văd uneori producția, ci o studiază numai după manuale, după exponate, după mulaje, după colecții de ierbare. „Aceasta este o metodă de instruire a cadrelor inadmisibilă în condițiile noastre socialiste“.

Nikita Hrușciov a spus că mecanizarea reprezintă problema fundamentală a dezvoltării culturii bumbacului. El a subliniat că este necesară mecanizarea completă a muncii de cultivare a bumbacului. Trebuie să se dea dovadă de perseverență, fermitate și să se introducă mașina în producție. „Numai în aceste condiții se poate ridica considerabil productivitatea muncii și se poate obține bumbac la prețul cel mai scăzut. Practica a demonstrat în mod convingător acest lucru“.

În prezent, cînd rezolvăm noi sarcini complexe ale construcției comuniste, crește și mai mult importanța principiului cointeresării materiale. În colhozuri este absolut necesar să se organizeze retribuția în funcție de cantitatea și calitatea producției. În sovhozuri este necesar să se introducă pe scară mai largă sistemul de acord și prime, să se stimuleze muncitorii în creșterea producției și îmbunătățirea calității ei, în reducerea prețului de cost.

Referindu-se la programul dezvoltării irigațiilor în Uniunea Sovietică, Hrușciov a spus că Consiliul economic de stat elaborează un plan de perspectivă al lucrărilor de irigații.

În încheiere N. S. Hrușciov a spus: „Țara noastră se află într-un mare avînt. Clasa muncitoare, țărănimea colhoznică, intelectualitatea sovietică au săvîrșit multe fapte mărețe și glorioase. Avem de îndeplinit o muncă uriașă. Programul partidului adoptat de Congresul al XXII-lea a stabilit, în ce privește dezvoltarea economiei noastre, obiective fără seamăn“.

Pacea trebuie să învingă

Problema dezarmării generale și totale constituie una din problemele centrale de care se ocupă actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Se înțelege că oamenii muncii din lumea întreagă sînt vital interesați în rezolvarea cît mai urgentă a problemei înlăturării pericolului de război, în întărirea colaborării și păcii între popoare.

Uniunea Sovietică a făcut în mod consecvent propuneri îndreptate spre destinderea încordării și spre încetarea cursei înarmărilor. În sfîrșit, U.R.S.S. a propus memorabilul plan de dezarmare generală și totală. Prin propuneri concrete ca: renunțarea la folosirea armei nucleare, interzicerea propagandei de război, încheierea unui pact de neagresiune între țările N.A.T.O. și țările participante la Tratatul de la Varșovia etc., Uniunea Sovietică se situează consecvent pe linia creării temeliilor pentru o pace trainică și pentru securitatea popoarelor — pe linia apărării cauzei umanității.

Problema dezarmării generale și totale, care formează cel de-al 3-lea punct de pe ordinea de zi a actualei sesiuni a O.N.U., a fost reluată în discuție la Comitetul Politic în ziua de 17 noiembrie. La prima ședință în legătură cu acest punct, care a avut loc la 15 noiembrie, șeful delegației sovietice V. A. Zorin a prezentat propuneri concrete în vederea rezolvării cît mai grabnice a acestei probleme de cea mai mare importanță. V. A. Zorin a propus printre altele ca Adunarea Generală să aprobe declarația comună cu privire la principiile generale ale dezarmării semnate de Uniunea Sovietică și S.U.A. Șeful delegației sovietice a propus, de asemenea, crearea unui comitet pentru elaborarea proiectului de Tratat cu privire la dezarmarea generală și totală, alcătuit din reprezentanți ai țărilor socialiste, ai statelor membre ale blocurilor militare occidentale și ai țărilor neutre.

Acestor propuneri concrete, realiste, li se opun discuții sterpe din partea puterilor occidentale. Reprezentantul S.U.A., Stevenson, luînd cuvîntul la ședința din 15 noiembrie, a prezentat „planul american de dezarmare“ a cărui bază este controlul asupra armamentelor, și nu asupra dezarmării. Partea americană a trimis delegației sovietice un proiect propriu de rezoluție în problema dezarmării. În această rezoluție partea americană propune crearea unui comitet pentru problemele dezarmării alcătuit din 20 de membri, dar respinge principiul reprezentării egale a celor trei grupuri principale de state.

Este limpede că reprezentantul S.U.A., Stevenson, ca și prietenii săi occidentali, caută pe orice cale să evite, să împiedice, o largă dezbatere a problemei dezarmării generale și totale. Dar, manevrele delegației S.U.A. în problema dezarmării sînt menite eșecului ca orice alte manevre în calea statornicirii unei păci trainice în întreaga lume.

Popoarele sînt vital interesate ca orizontul internațional să devină mai luminos, ca pînă la urmă, soarele strălucitor al unei păci trainice să lumineze omenirea. Plină de semnificație este în această privință și demonstrația organizată de Asociația femeilor pentru pace din S.U.A. Demonstrația s-a desfășurat sub lozincile „Negocieri imediate pentru dezarmare generală și totală“, „Asigurați viitorul copiilor noștri“, „Nu dați arme atomice revanșarzilor vest-germani“, „Opriți cursa înarmărilor“, „Barați drumul războiului“.

Pacea — bunul cel mai de preț al omenirii — trebuie să învingă în ciuda oricăror manevre ale ațîțătorilor la război, ale cercurilor conducătoare din occident.

DOCUMENTAR:

Republica Guineea

Așezată în partea de nord-vest a Africii, Republica Guineea are o suprafață de 275.500 km. pătrați, cam jumătate cît Franța și o populație de 2.500.000 locuitori. Ea dispune de uriașe resurse naturale: zăcăminte de bauxită, minereu fier, magnetită, zăcăminte polimetalice încă neexploatate, mari zăcăminte de diamante și aur etc.

În agricultura acestei țări, pomicultura prezintă importanță deosebită, mai ales cultura bananilor și ananasilor, a lămîilor și portocalilor, a arborilor de cafea, cacao etc.

Cu toate marile și feluritele bogății naturale de care dispune Guineea, poporul a trăit în cea mai neagră mizerie. Timp de peste 60 de ani imperialiștii francezi au jefuit toate bogățiile țării. Numeroasele încercări de înlăturare a asupririi coloniale au fost înecate în sînge.

Abia în anul 1958 poporul guinez, organizat și condus de Partidul Democrat, a reușit să înlăture asuprirea imperialistă și să înceapă o viață nouă, independentă. După preluarea puterii, guvernul democrat în frunte cu Seku Ture au luat o serie de măsuri menite să consolideze independența țării și să dezvolte economia națională.

În scopul dezvoltării economice, al folosirii tuturor resurselor naturale s-a elaborat planul trienal (1960—1963) care urmărește modernizarea și dezvoltarea producției agricole; crearea unei industrii pentru prelucrarea produselor agricole și modernizarea utilajului întreprinderilor.

Clasa muncitoare încă puțin numeroasă, este concentrată în întreprinderile capitalului străin și în întreprinderile de stat. Principala masă a populației este formată din țărănimea aproape nediferențiată. Majoritatea trăiește în triburi care dețin proprietatea asupra pămîntului. Din analiza structurii de clasă a societății guineze se poate vedea că, în principal, lupta de clasă este îndreptată împotriva imperialiștilor străini. Sabotajul imperialiștilor care căutau să împiedice consolidarea statului, economia țării extrem de înapoiată, aproape în stare primitivă, analfabetismul predominant, au constituit mari greutăți în fața poporului guinez.

Forța politică principală și garanția învingerii acestor greutăți o constituie existența Partidului Democrat. Bazat pe centralismul democratic, acesta cuprinde 80 la sută din întreaga populație adultă și are organizații pînă și în sate; el exercită o profundă influență asupra întregii populații. Partidul Democrat este un partid popular, oglindește interesele poporului și luptă pentru o viață mai bună. De aceea în scurt timp de cînd a cucerit puterea în stat — s-au obținut o serie de realizări: reducerea la jumătate a impozitului pe cap de locuitor, micșorarea prețurilor la mărfurile de larg consum etc.

Pentru formarea de cadre necesare economiei naționale, numeroși tineri studiază în universitățile din Uniunea Sovietică și alte țări socialiste. În Guineea se extinde învățămîntul elementar și mediu. Crearea cu ajutorul U.R.S.S. a unui Institut politehnic va permite organizarea pregătirii de specialiști în Guineea. Pe plan cultural se duce lupta pentru culturalizarea maselor, împotriva prejudecăților, în vederea participării active a maselor la conducerea treburilor obștești. Realizările obținute de poporul guinez constituie un exemplu pentru celelalte popoare din Africa, care luptă pentru lichidarea odioasei moșteniri a trecutului colonialist. Pe plan extern Republica Guineea luptă pentru coexistență pașnică, pentru solidaritatea cu popoarele Africii, împotriva colonialismului.

Țările socialiste sprijină lupta poporului guinez acordîndu-i tot ajutorul necesar apărării independenței și dezvoltării sale continue.

H. MARINESCU

Brigadiera Kerimbiubiu Sopokova

Mașina s-a oprit pe o stradă curată în micul sat kirghiz. Imediat ea a fost înconjurată de copii bronzați, cu o vădită curiozitate în ochi. Erau școlari și se întorceau acasă de la școală.

Discuția se înfiripă repede:

— Spune ce vrei tu să devii? am întrebat pe o fetiță care s-a apropiat mai mult de mașină.

— Medic... a răspuns cu fermitate fetița.

— Unchiule, fratele ei lucrează ca medic la Frunze — a spus o fetiță care stătea alături. Eu însă vreau să ajung ca mătușa Kerimbiubiu...

Micul sat unde ne-am oprit poartă numele de Sopokova și este de 2 ori renumit. Aici s-a născut și a trăit Eroul Uniunii Sovietice Duișenkul Sopokov; aici trăiește și Eroul Muncii Socialiste, cultivatoarea de sfeclă, Kerimbiubiu Sopokova, soția lui. Și cu toate că cunoaștem istoria familiei Sopokov, discuția fugitivă cu acești copii m-a emoționat din nou. Pe cine nu ar emoționa amintirea viteazului kirghiz, a comunistului Duișenkul?

Satul aduce cinstire și soției lui, șefa de brigadă Kerimbiubiu. Un proverb vechi spune: „Înălțimea unui turn se stabilește după umbra sa, iar înălțimea unui om se cunoaște după vorba poporului“. După vorba fetiței, Kerimbiubiu a devenit pentru colhoznici un exemplu demn de urmat. Renumele acestei femei din micul sat kirghiz, cîștigat prin muncă, este egal cu renumele mereu viu al soțului ei. Este drept ce spun bătrînii: „Timpul naște eroii săi“.

...Am pornit pe o mică străduță și apoi pe o cărare cunoscută, spre cîmp. Cu un an în urmă, am trecut pe aici cu Kerimbiubiu. Brigada ei trimetea ultimele camioane cu sfeclă. Eu nu m-am putut reține și am întrebat-o:

— Cum e recolta, soră? E record?

Pe neașteptate Kerimbiubiu s-a întors către mine, apoi fără chef a răspuns:

— Proastă sfeclă! Dar să nu uităm că an de an brigada noastră a strîns cîte 400—600 chintale de sfeclă la ha. In acest an însă... S-au zbătut cultivatoarele, dar recolta a fost totuși sub nivelul mediu.

Desigur, era dureros acest lucru pentru brigadieră, cît și pentru prietenele ei. Dar Kerimbiubiu nu și-a pierdut cumpătul. Intr-o zi a apărut în brigadă cu fața cam încruntată. Prietenele ei au observat-o, dar nu au întrebat-o nimic. Așteptau ca șefa lor să vorbească prima. Și într-adevăr, terminînd cu curățirea a cîtorva sfecle, Kerimbiubiu a zîmbit și a spus:

— Am o mare noutate. S-o spun?

— Spune! a intervenit cu nerăbdare Asîlbiubiu.

— Să spun. Cîte ha am lucrat noi în acest an?

— 28. Ce ai uitat?

— Intr-adevăr 28. Dar ce ați spune, dacă la anul am lua 53 de ha?

— Ce vorbești? Atunci fiecăreia îi revin mai mult de 5 ha.

Kerimbibiu a luat seama la prietenele care tăceau, apoi a grăit:

OAMENI AI OGOARELOR COLHOZNICE

— Cu hărnicia și priceperea voastră, cu ajutorul mașinilor, eu cred că vom putea face mai mult decît pînă acum.

Kerimbiubiu a privit apoi lanțul apropiat al munților cu vîrfurile acoperite de zăpadă. Ce apropiate par aceste vîrfuri, dar ea știe cît de greu este drumul pînă acolo, sus. Nu se aseamănă oare cu acest drum, drumul vieții ei? Au fost pe acest drum și pietre zgrunțuroase sub picioare, și spini. Nu i-a venit să moară cînd a pierit lîngă Moscova soțul ei iubit? Viața i s-a părut atunci întunecată și îngustă. Numai munca a smuls-o din suferință. Dar necazuri tot a mai avut, ca de pildă, cînd brigada ei recolta mai puțin cîteodată, față de alți ani. Primăvară fără ploi; vară uscată... Desigur, vinovat a fost și timpul, dar ea știe că dacă s-ar fi lucrat mai bine, mai chibzuit, mai cu perseverență, recolta ar fi fost mai mare.

— Eu cred că vom reuși. Ne-au promis îngrășăminte mai multe și că ne vor ajuta să le împrăștiem pe semănături, cu avionul. Trebuie să spălăm rușinea.

Și iată, a trecut anul; mergem din nou la locul unde muncește brigada condusă de Kerimbiubiu. Deodată, de după dealurile argiloase, au apărut rîndurile de sfeclă. Kerimbiubiu stătea la un capăt al tarlalei și urmărea cu atenție cum combina stringea sfecla.

Eu o cunosc pe Kerimbiubiu de mulți ani. Am văzut-o și acasă, și la adunările colhoznicilor, și la diferite consfătuiri raionale; am asistat cînd ea a primit diferite distincții, dar în toate ocaziile această renumită colhoznică a rămas mereu liniștită, modestă. I-am văzut și fața strălucind de fericire. Aceasta a fost după sesiunea Sovietului Suprem, cînd ea povestea concetățenilor ei despre întîlnirea și convorbirea cu Nikita Sergheevici Hrușciov.

Acum o văd iarăși pe cîmp. Îndrumă pe tovarășele din brigadă și controlează felul cum lucrează combina. Lîngă noi a trecut o femeie îmbrăcată în negru, care s-a îndreptat spre un loc mai îndepărtat, unde, de asemenea, lucrau colhoznice. Mi s-a părut cunoscută.

— Cine este? am întrebat pe Kerimbiubiu.

— Șefa de brigadă, Toktosun.

— Toktosun? Dar ea a lucrat la dvs! mi-am amintit eu.

— Acum are brigada ei. La mine ca la școală: în fiecare an vin și în fiecare an pleacă. Anul trecut, toamna, au venit la mine Apil și Kenjebiubiu. Iată, acelea de pe margine... Lucrează vreo 2 ani și apoi vor și ele să aibă cîte o brigadă. Se califică.

Brigada condusă de Kerimbiubiu este într-adevăr o școală a vieții și muncii. Multe din elevele ei, azi conduc brigăzi, dînd zecilor de colhoznice din brigada lor, experiența și deprinderea de a muncii bine, însușite în brigadă la Kerimbiubiu.

— Sfecla este bună anul acesta? — am întrebat eu. Cît obțineți?

— Iată, de pe această porțiune vom strînge — aproximativ cîte 500 chintale la ha. De pe porțiunea de mai sus vom recolta mai puțin, dar angajamentul îl vom îndeplini: recolta nu va fi mai mică de 400 chintale la hectar.

Combina a trecut din nou pe acolo. Kerimbiubiu a făcut semn cu mîna tînărului tractorist care o conducea.

— Baisalbek, grăbește-te! Azi această porțiune trebuie terminată.

— Ne vom strădui!

— Bun băiat! a spus Kerimbiubiu. Aproape de un an lucrează cu noi. Fără el, noi nu am fi putut obține o asemenea recoltă.

Femeia mică de statură, dar plină de energie — Kerimbiubiu Sopokova — știe și să prețuiască munca celorlalți colhoznici.

SMAR SIMEEV

STIRI EXTERNE

● La 16 noiembrie Nikita Hrușciov prim secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a înmînat reprezentanților regiunilor Tașkent și Samarkand, precum și ai R.S.S.A. Kara-Kalpacă (Uzbekistan), ordinul Lenin cu care ele au fost decorate pentru marile succese în dezvoltarea culturii bumbacului în anul 1959. Inmînînd înaltele distincții N. S. Hrușciov și-a exprimat convingerea că lucrătorii din agricultură „nu-și vor precupeți eforturile pentru înfăptuirea mărețelor planuri ale construcției comunismului“.

● Sub auspiciile Asociației de prietenie Belgia-Rominia, în sala universității din Liege a avut loc o seară dedicată culturii romînești. Profesorul Bob Claessens a conferențiat despre pictura romînească veche și contemporană

● Bilanțul uraganului care a bîntuit recent coasta mexicană a Pacificului este de 327 de morți și peste 200 de dispăruți.

● Peste 30.000 de țărani din toate colțurile Elveției, care au sosit la Berna, s-au adunat în piața centrală a capitalei elvețiene pentru a protesta împotriva politicii agrare a guvernului. Între țărani și poliție au avut loc ciocniri care s-au soldat cu cîțiva răniți.

Aspecte de la finalele „Cupei Agriculturii“ din zona regiunii Oltenia

Publicăm în continuare unele aspecte și rezultate de la finalele „Cupei Agriculturii“ din zona regiunii Oltenia, la care au participat sportivi și sportive din comunele și satele regiunilor Banat, București, Oltenia și Argeș.

ÎNTRECERILE DIN COMUNA BASARABI

Cu mult interes au fost urmărite și întrecerile ce s-au desfășurat, într-un cadru festiv, în comuna Basarabi. Printre numeroșii spectatori se aflau și colectiviștii care au găzduit pe concurenți. Menționăm că atît la Poiana Mare cît și la Basarabi, concurenții au fost găzduiți de colectiviștii din aceste comune, care le-au oferit condiții dintre cele mai bune.

La întrecerile de ciclism, tînărul **Vasile Burlacu** din comuna Iezeru, raionul Călărași, a confirmat buna pregătire fizică și tehnică, despre care ne-a vorbit în tren. El a demonstrat că posedă frumoase calități pentru sportul cu pedale și a aplicat o tactică bună care i-a adus victoria.

După terminarea concursului, Vasile Burlacu a fost felicitat mai întîi de adversarul său direct, tînărul colectivist Gerhard Birnstill, din comuna Recaș, care s-a clasat pe locul 2. De asemenea, învingătorul acestei curse a fost felicitat apoi de colectivistul Constantin Săuleanu, din Basarabi, care l-a găzduit timp de două zile.

Deosebit de pasionantă a fost și întrecerea ciclistelor, unde lupta pentru primul loc s-a dat între tinerele **Ioana Dudău**, raionul Rm. Vîlcea, **Maria Bălașa**, raionul Balș și **Maria Stricher**, raionul Timișoara. Victoria a revenit la sprintul final, primei concurente.

Un rezultat surpriză a obținut și echipa de oină **Jiul-G.A.C. Gîngiova**, Segarcea, care a ocupat primul loc, întrecînd în finală, cu 7—5, pe una dintre cele mai bune formații din regiunea București, **Viață Nouă-Olteni**.

Dispute pasionante au oferit și întrecerile de trîntă, care s-au desfășurat în sala căminului cultural din Basarabi. Aici s-au remarcat o serie de concurenți din regiunea Argeș, cum sînt, de pildă, colectiviștii Gh. Tisanu, din comuna Păulești, Mihai Popescu, comuna Gorana, și Ion Stanciu, comuna Cobia. De altfel, aceștia au reușit să se claseze pe primele locuri la categoriile 55, 68 și 76 kg. O comportare meritorie au avut și tinerii colectiviști Marin Popa, din Segarcea, clasat pe primul loc la categoria 61 kg., Valeriu Franțescu, din Brănești, raionul Făget, învingător la categoria 84 kg. și Mihai Mlădescu, din Lugoj, clasat pe primul loc la categoria grea.

Din cauza programului greșit întocmit de comisia de organizare, jocurile de fotbal s-au desfășurat în condiții care au lăsat de dorit. De altfel, pe parcursul întrecerilor finale din zona regiunii Oltenia, am remarcat și alte lipsuri ale comisiei de organizare, în ceea ce privește pavoazarea bazelor sportive, popularizarea concursurilor, necunoașterea regulamentului competiției de către unii activiști ai consiliului regional U.C.F.S. Dar, la acestea vom reveni.

În încheiere, trebuie să scoatem în evidență frumoasa comportare a echipei de fotbal a mecanizatorilor de la S.M.T.-Rîioasa, care au depus un efort deosebit pentru a cuceri primul loc. Înainte cu 3 ore de plecarea din comuna Basarabi, tinerii tractoriști au jucat 2 meciuri, unul după altul, pe care le-au cîștigat, luptînd cu multă ardoare. Respectiv, au întrecut cu 3—2 (1—1) formația **G. A. C. Șemlac**, raionul Arad și cu 1—0 (0—0) echipa **Recolta — G.A.C. Seaca**, raionul Calafat.

Pentru pasiunea cu care au luptat și pentru frumoasele victorii repurtate, îi felicităm pe acești harnici lucrători ai ogoarelor, care au arătat aceeași iscusință pe terenul de sport ca și în activitatea de fiecare zi.

Posibilități însemnate de ridicare a fertilității solurilor din Oltenia

(Urmare din pag. 1-a)

colta a crescut la 1409 kg porumb boabe la ha.

Prin aplicarea cantității de 300 kg azotat de amoniu la ha îngropat o dată cu arătura de toamnă la 30 cm adîncime, s-a obținut la această stațiune, tot în anul 1960, o producție de 6851 kg porumb boabe la ha, realizîndu-se un spor de 1885 kg porumb boabe la ha, adică o creștere a producției cu 38 la sută.

La G.A.S. Cornești din regiunea Oltenia îngrășămintele chimice aplicate pe o aluviune podzolită, cu fertilitate foarte scăzută, au dat în 1960 rezultate și mai bune. Astfel, prin îngroparea sub brazdă a 300 kg azotat de amoniu, 400 kg superfosfat și 200 kg sare potasică la hectar, s-a obținut un spor de 2693 kg/ha. porumb boabe, ceea ce reprezintă o creștere a producției cu 66 la sută față de solul neîngrășat.

Rezultate asemănătoare au fost obținute în anul trecut și la Centrul experimental pentru încercarea solurilor de la Oarja, pe solurile podzolite din regiunea Argeș, unde sporurile de producție la cultura porumbului au variat între 39—70 la sută.

Este de remarcat efectul deosebit pe care-l are gunoiul aplicat singur pe solurile podzolite din regiunea Argeș, care sînt foarte asemănătoare cu cele din regiunea Oltenia. Dat în cantitate de 30 tone la ha el a sporit producția cu 1845 kg porumb boabe la ha.

În ceea ce privește cultura griului, Stațiunea experimentală Studina a obținut pe un cernoziom levigat, un spor de 768 kg/ha, prin aplicarea a 20 tone gunoi de grajd la ha, și un spor de 1016 kg grîu la ha, cînd, împreună cu cele 20 tone gunoi, au fost date 100 kg azotat de amoniu și 100 kg superfosfat la ha.

Pe solul podzolic de la Centrul experimental Oarja, îngrășarea cu 40 tone gunoi de grajd la ha a dat un spor de 1161 kg grîu la ha, iar prin aplicarea îngrășămintelor minerale în cantitate de 300 kg superfosfat la ha, sporul de recoltă a ajuns la 820 kg/ha.

Efectul îngrășămintelor minerale aplicate porumbului ca plantă premergătoare pentru grîu a fost urmărit timp de 4 ani la Stațiunea experimentală Șimnic. Cantitățile de 300 kg azotat de amoniu împreună cu 200 kg superfosfat la ha aplicate porumbului, au sporit producția de grîu din anul următor, în medie, pe 4 ani, cu 863 kg ha. Sporuri de producție asemănătoare s-au obținut și la Stațiunea experimentală Studina, prin aplicarea gunoiului de grajd la porumb ca plantă premergătoare.

Pe podzoluri și soluri podzolite, în general, gunoiul de grajd, pe lîngă îmbogățirea în elemente nutritive, contribuie în mare măsură la îmbunătățirea structurii și la corectarea reacției acide a acestor soluri. Cantitatea redusă de humus și aciditatea pronunțată imprimă podzolurilor o structură degradată și o fertilitate naturală foarte redusă. Pentru refacerea structurii, gunoiul de grajd dat, fie singur, fie în alternanță sau în amestec cu îngrășămintele chimice, este foarte necesar.

În scopul corectării acidității podzolurilor, sînt foarte indicate amendamentele de calciu, date sub formă de carbonat sau de oxid de calciu sau var. Amendamentele de calciu, sau îngrășămintele indirecte cum se mai numesc, au prin îmbunătățirea solului, o acțiune favorabilă asupra substanțelor nutritive din sol. Ele opresc în mare măsură aceste substanțe la dispoziția plantelor, ferindu-le de spălarea în adîncime.

Acțiunea favorabilă a amendamentului calcaros dat sub formă de var a fost urmărită timp de mai mulți ani pe solurile podzolice de la Oarja, regiunea Argeș, administrat atît singur cît și în combinație cu gunoiul de grajd. Din rezultatele obținute reiese că 4 tone var la ha date singure, fără îngrășăminte, au sporit producția anuală cu peste 300 kg grîu la ha și aproape 400 kg porumb la ha. Dacă în solul amendat cu var au fost încorporate și 30 tone gunoi de grajd la ha, sporul de producție a ajuns la 830 kg/ha grîu și 1081 kg/ha porumb boabe.

Sporuri însemnate se pot obține și pe solurile podzolice din regiunea Oltenia unde amendamentele nu se folosesc în măsură suficientă, cu toate că la poalele munților Paring (în localitățile Baia de Fier, Cernădia, Polovraci) ca și în alte părți ale regiunii, există numeroase cuptoare pentru obținerea varului. Utilizarea amendamentelor este cu atît mai importantă cu cît efectul lor în sol se resimte 8—10 ani și chiar mai mult.

„AGRICULTURA NOUĂ“ organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“